

R

Nr. 4- 1983 årg. 3

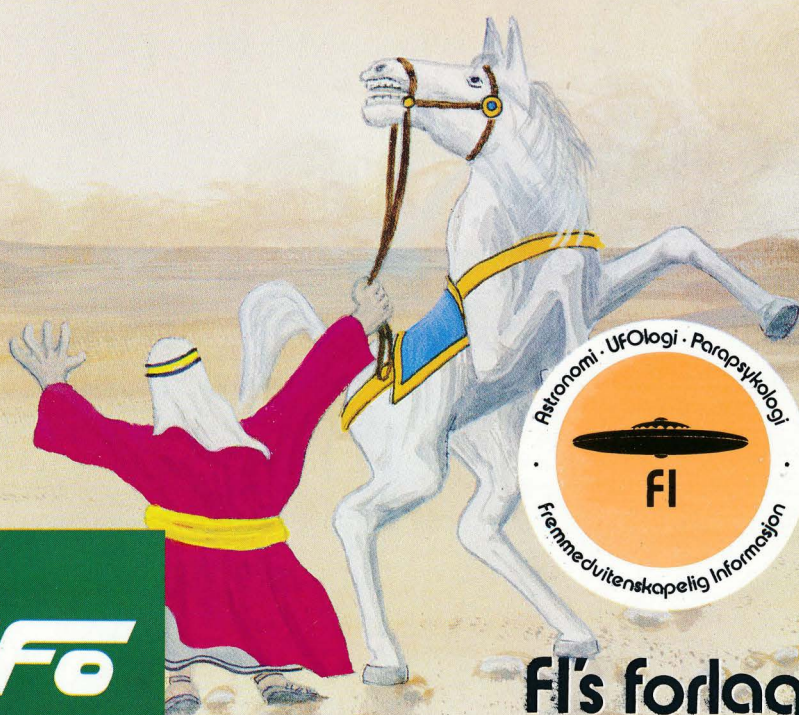
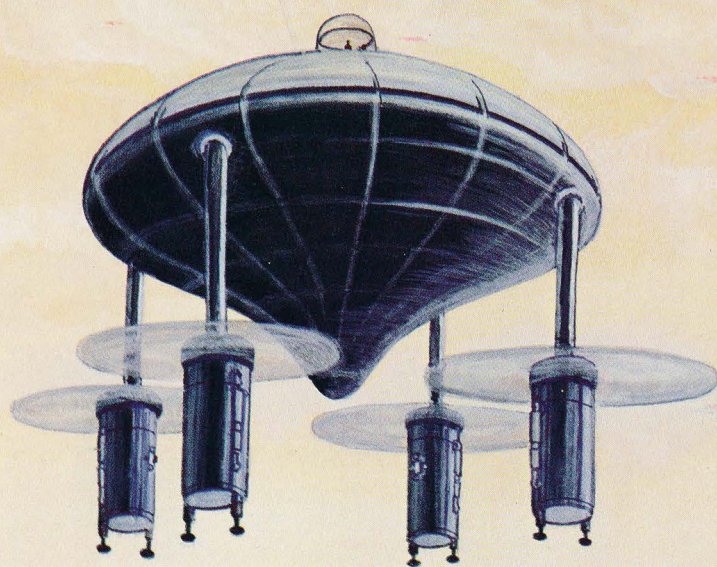
Pris kr. 12,00

Abonnement 4 stk. kr. 40,00

FI's medlemsorgan

ISSN 0333 - 4805

Tid og Rom

Hva visste fortids-
mennesket om **UFO**

FI's forlag

HOVEDADMINISTRASJON, BIBLIOTEK OG TR RED.

Fremmedvitenskapelig Informasjon
Storgata 10B
3200 Sandefjord

REDAKSJONELT

Vi i redaksjonen valgte en historisk godbit som avsluttning på TR's hovedartikkelpost for årgangen 1983. Ja det er meget som kan skrives om vår fjerne fortid, og om funn, mytologiske nedtegnelser o.s.v. som gir uttrykk for at vi bør rette vårt forskende søkelys også tilbake i tiden, dersom vi skal ha noe håp om å få ferdig vårt "puslespill".

Vi har arbeidet mye dette året med å gi stor variasjon i stoffutvalget, og vil fortsatt arbeide for å dekke så stor del som mulig av det fremmedvitenskapelige spekteret.

Det har vært et tungt år arbeidsmessig, ikke minst fordi vi i redaksjonen samtidig med det generelle redaksjonsarbeidet har av nødvendige økonomiske grunner besjeftiget oss med salg og medlemsverving. Vel i starten er det alltid hardt, men da interessen tydelig er økende på dette feltet, går vi forhåpentligvis rikere tider imøte, slik at vi kan gjennomføre flere av våre informative planer som bl.a. en av våre skribenter Sigurd Rønning ser fram til. Det er mye som kan gjøres og må gjøres for å få "mannen i gata" bevist overfor det verdensbildet som for hvert år stadig utvider seg foran oss. Det er pr. i dag bare en beskjeden krets mennesker som forstår begrepene "tid" og

"rom". Forståelsen av disse to nøkkelbegrepene burde vel allerede ha kommet i barndommen, via sunn og riktig informasjon. Da ville vi alle bedre forstått vår verden og det omkringliggende univers.

Vi håper imidlertid på alt godt for det nye året, og benytter anledningen til å ønske alle våre abonnenter og øvrige kontakter et riktig godt nytt år!

INNHold

Artikkel	Side
En studie av mulige framtidige romstasjoner.....	1
Hva viste fortidsmennesket om UFO?.....	6
Bokomtale.....	11
Parapsykologi - Spekulasjon og kritikk.....	12
Kiromantikk.....	17
Profetier om Jordens undergang....	20
Mine paranormale og mulig paranormale opplevelser.....	23
Så ble vi vitne til det igjen!....	24
Et skritt nærmere beviset!.....	25
Viking 1 har avbrutt sin kontakt..	26
Filosofiske betraktninger.....	27
Leserbrev.....	29
Rapportnytt lokalt.....	32
Rapportnytt globalt.....	33
Viktig.....	36

I REDAKSJONEN

Einar Larsen
Grethe Tormassy
Geir-Vidar Eliassen

ETTERTRYKKING

TR-artikler, illustrasjoner og fotografier, kan ettertrykkes ved skriftelig tillatelse.

DESIGN OG ILLUSTRASJONER

Layout, oppsett og sammtlige TR-illustrasjoner:
Einar Larsen

OMSLAGSILLUSTRASJON

Profeten Esekiels UFOopplevelse for snart 2600 år siden.

ROMSTASJONER

Av Einar Larsen v/FI's astronomiske komite.

Etter en rekke tester med de amerikanske romfergene, samt noen få turer den siste driftsperioden med vitenskapelig utbytte, er det nok en rekke romfartsintresserte som ser frem til den dagen da de første romstasjonmoduler blir heist på plass i fergenes lasterom. Det er vel bygging av slike komplekser som er noe av det mest fascinerende med fergenes operative kapasitet, i likhet med montering av større interplanetariske bemannede skip, solkraftstasjoner o.l.

Uenighet i NASA

Det er imidlertid stor uenighet i NASA hvordan de første romstasjoner bør konstrueres og fungere. Et av de mange forslag er kommet fra Johnsons Space Center, der det foreligger skisser over en stasjon som består av bolig og arbeidseksjon for 9-12 personer. Stasjonen er bl.a. foreslått utstyrt med drivstofftanker for fartøyer som beveger seg mellom de forskjellige parkeringsbaner. Den blir imidlertid ikke billig. Prisen er antydnet til ca. åtte milliarder dollar, hvilket gjør det urealistisk for NASA med dagens økonomi å starte utviklingen straks. Det er mange av dem som kjenner til forholdene som ser for seg en hel serie utsettelse

og problemer med igangsettingen, slik det en gang var med romfergene. En viss romstasjonutvikling har det jo vært i de senere år. Sovjet har bl.a. satset en hel del på romstasjonen Saljut, mens NASA som kjent har gjort gode erfaringer med Skylab.

Marshall Space Center har også kommet med alternative løsninger til en fremtidig romstasjon: "Space Platform". Denne løsningen er langt enklere, og på grunn av det minimale utviklingsarbeidet som er nødvendig, vil kostnadene bare bli omlag 750 millioner dollar for at den skal kunne monteres og plaseres i parkeringsbane, klar til de første operasjoner. Stasjonens deler er foruten radiator og store solsellepåner, en del avansert elektronikk og oppbevaringsplasser for nyttelast.

NASA har ofte blitt kritisert for å utvikle en rekke utstyr av variert budsjettstørrelse uten først å ta utgangspunkt i behovet hos brukeren. En mann ved navn John Hodge, som ble valgt som leder for "Space Station Task Force Group SSTFG" opprettet våren 1982, er kjent med denne negative siden ved NASA, og akter nå å sørge for en påvirkning som kan revolusjonere disse forhold.

Astronomiske forskere er blandt dem vitenskapsmenn som mest vil ha nytte av en romplattform. Alt tyder på at bruken av en slik plattform vil senke prisen med 2/3 i forhold til bruken av satelitt av annen type, og kostnadene vil bli 30% lavere enn

bruk av selve fergen som operasjonssted. Dette bl.a. fordi fergen selvfølgelig ikke er konstruert for å fungere som noe laboratorie eller vitenskapelig arbeidssted av annen art. Fergene er kun frakteskip.

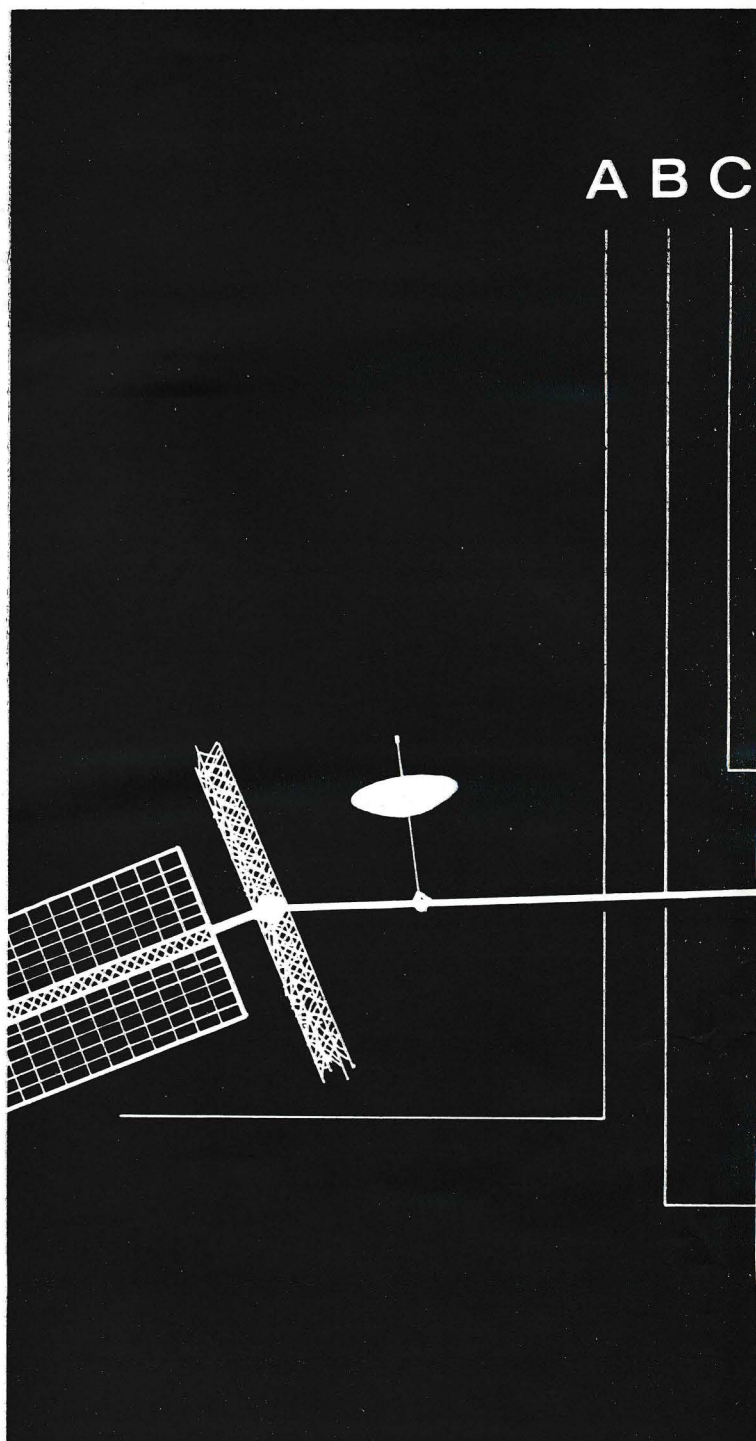
Praktisk nytte

Av de satelitter som hittil har vært i astronomisk tjeneste kan nevnes HEAO serien, Solar Maximum Mission, International Ultraviolet Explorer og Uhuru. Fjernmåling og materialvitenskap er også områder som en romstasjon vil få i oppdrag å arbeide med. I materialvitenskapelig sammenheng er det først og fremst vektløsheten ombord i en romstasjon som er interessant, da det i mange tilfeller er en absolutt nødvendighet å være under slike forhold for å utføre de forskjellige eksperimenter. Et eksempel på hvor stor interessen er for eksperimenter av denne typen, er de 77 eksperimentene som ble gjort ombord i romstasjonen Skylab, hvor 30 av eksperimentene som ellers var av svært ulik art, var konsentrert om materialprosessering. Eksperimenter som er av interesse, er forsøk med krystalliseringsprosesser og lage "superrene" stoffer og nye legeringer med nye egenskaper.

Innen medisinsk forskning er det også gunstig å slippe gravitasjonspåvirkning, ved utvikling av nye og bedre medisiner som bl.a. insulin, veksthormoner og interferon. Mc. Donnell Douglas Astronautics og Ortho Pharmaceuticals Corporation har inngått et samarbeid i forbindelse med satsing om nevnte prosjekt, og håper å få påbegynt produksjon og forskning på dette området allerede i 1987.

Av all sansynlighet vil bruken av satelitter øke til dataoverføring i de kommende år. Trafikken i satelittenes geostasjonære bane vil derfor komme til å øke voldsomt mot århundreskifte, hvilket vil skape et stort plassproblem. Dette kan imidlertid løses ved å montere en romplattform utstyrt med kjempeantennener. En slik plattform må p.g.a. sin størrelse, bringes opp i flere deler, for så å monteres sammen - ibeste fall ved en romstasjon av hensyn til operatørene. Dette er også et bruksbehov av en stasjon i rommet.

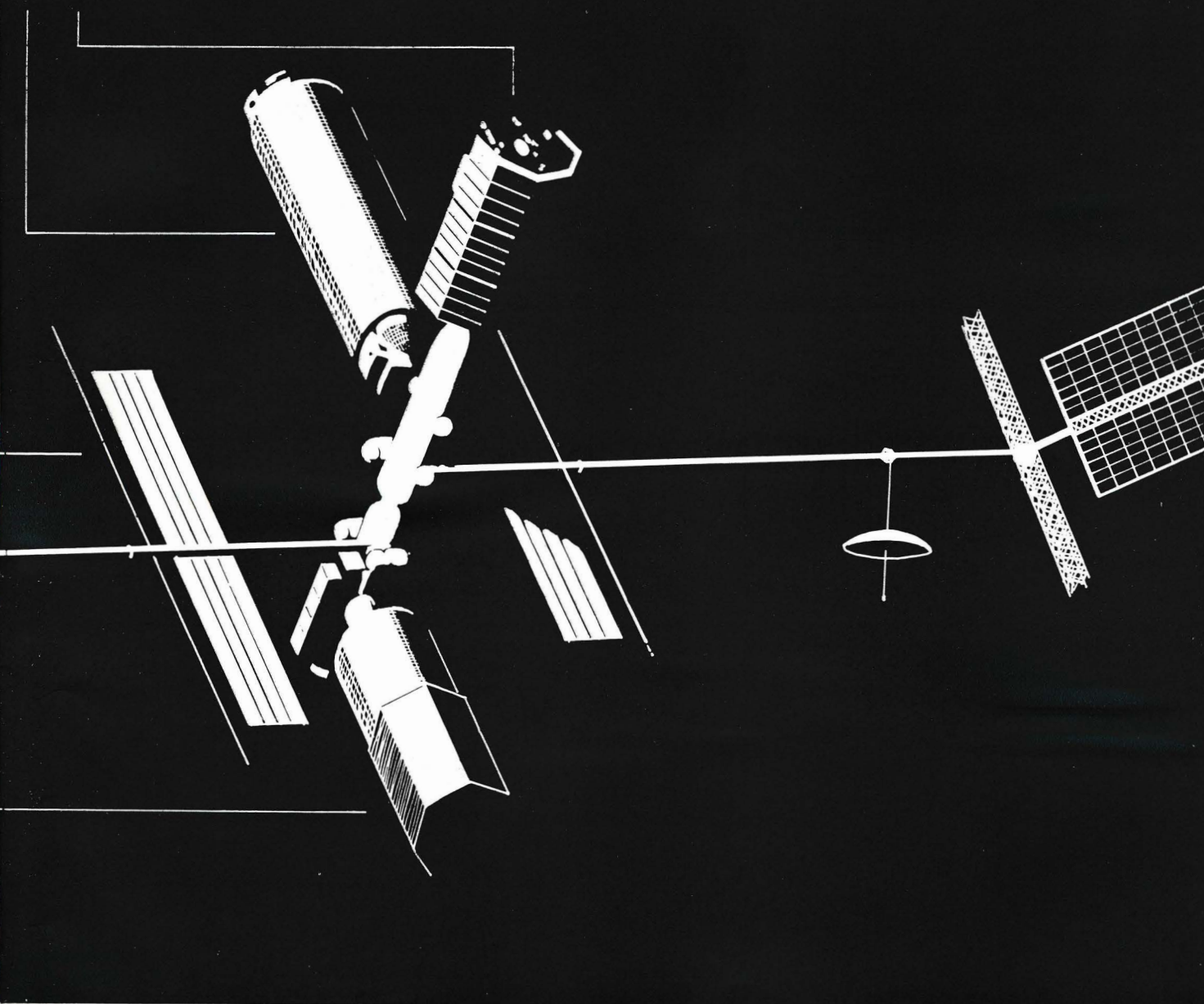
Av kommunikasjonsmessig hensyn, må

Johnson Space Centers forslag som er utarbeidet med henblikk på oppbygging av et stort romdriftssenter. A) Solsellepaneler er plassert langt fra den første kjerneseksjonen for å kunne utbygge stasjonen uten å komme i konflikt med disse. D)

dessuten romstasjonene stasjoneres i geostasjonære baner. For å forflytte deler til romstasjoner, plattformer og andre store romkonstruksjoner fra lav romfergebane til den høyere geostasjonære banen, vil det tas i bruk bane til bane farkoster av forskjellig slag som stasjoneres i parkeringsbane om jorden med fergene.

DE

Den første sentrale energiseksjonen kan bestå av en bemannet kommando og kontrollseksjon. E) Energisensorer som er montert på en Spacelab-lignende plattform. B) Oppbevaringsseksjon for drivstoff og forsyninger. C) Radiatorer for å avgi overskudds-

varme. Tegningen viser bare starten på romstasjon ideen, som an bygges ut med en rekke seksjoner for både boligutvidelse og andre nødvendige utvidelsesformål. Det dreier seg her om et dyrt prosjekt, men det vitenskapelige utbytte vil bli godt.

Da brukerbehovene for romplattformer varierer sterkt, er det en løsning å plassere en hel del slike i rommet med en stasjon i sentrum, noe som også krever et eller flere banemanøvreringsfartøyer som astronautene har behov for til å bevege seg mellom plattformene og stasjonen, under bl.a. rutinemessig ettersyn og ved-

likehold.

Begge de to romstasjonforslagene vi har illustrert til denne artikkelen, er meget gode økonomiske løsninger, da de kan monteres sammen etter behov. Ombygginger, utbygginger o.l. kan derfor utføres uten videre store utgifter.

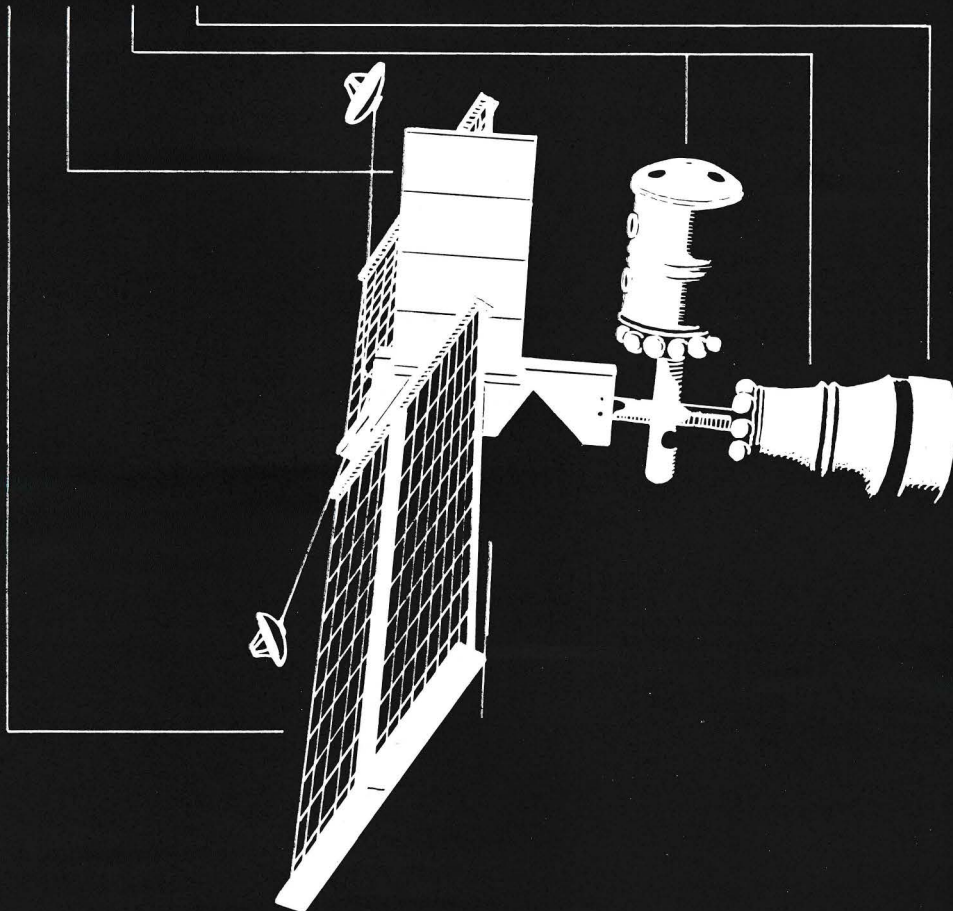
Dessverre er det ikke like stor inte-

resse for romstasjoner blandt USA's myndigheter, som det man finner blandt NASAs medarbeidere. Et eksempel på dette, er en søknad på 60 millioner dollar som ble fremlagt for USA's øvrighet for å støtte opp om 1984 budsjettet. Resultatet ble en innvilget støtte på 12 millioner. Den lave konsentrasjonen omkring slike prosjekter fra myndighetenes side skyldes vel en del bruk av sparekniven generelt, men også den noe økede militære kontroll av romfartsaktiviteter.

Samarbeidsplan

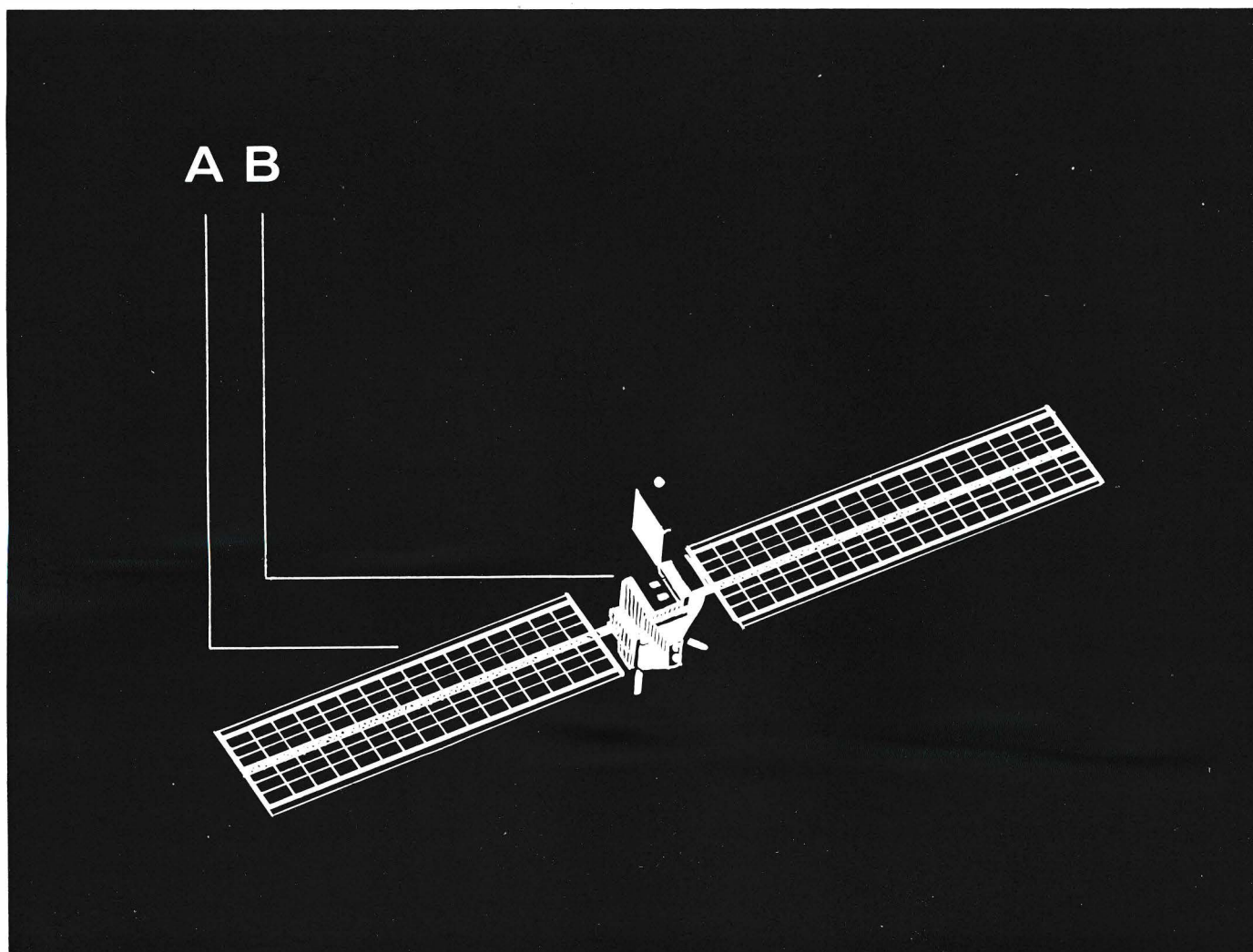
Canada Japan og ESA, er imidlertid gode alternative samarbeidspartnere for NASA, dersom det svikter fra statlig hold. Det er i denne gruppe av interesserte stor enighet om fordelene med internasjonale romstasjoner. Selv om arbeidsprosedyren og

A B C D

Marshall Space Flight Centers forslag til starten på en permanent bemannet amerikansk base i rommet, baserer seg på en bemannet romplattform. De viktigste elementene i en slik plattform er A) solsellepaneler som kan levere 12,5-25 KW. C) boligseksjoner utviklet fra Spacelab-moduler, D) et lager

med forsyninger til de bemannede deler av plattformen, B) og en radiator for termisk kontroll. Dette er en langt rimeligere løsning, enn forslaget til Johnson Space Center, men er langt fra like avansert. Med tiden vil det nok dukke opp stasjoner som langt overgår dem begge.

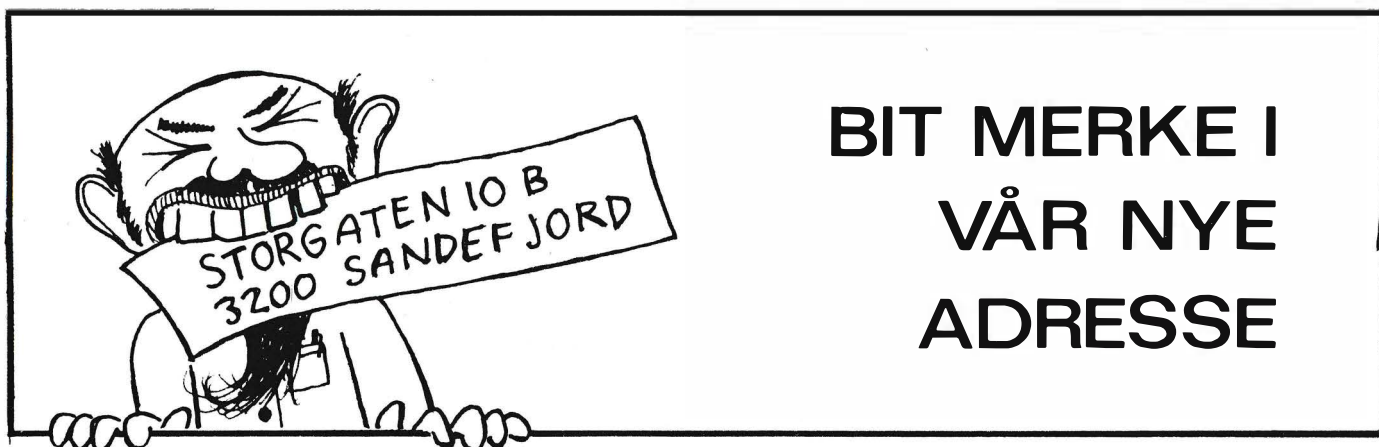
En frittstående satellitt av enkel konstruksjon bestående av A) et sett solsellepaneler og en instrumentenhet utstyrt med kameraer diverse måleinstrumenter og elektronisk

annen virksomhet ved bygging av slike stasjoner ikke ville endre seg nevneverdig dersom det amerikanske forsvar parallelt hadde deltatt i prosjektet, er det vel tvilsomt at denne internasjonale holdningen ville passe inn, og falle i smak blant den sistnevnte gruppen. Dessverre fore-

utstyr. I forbindelse med bruk av slike og andre satellitter, er det svært praktisk å ha permanente baser i rommet, med mannskap som til eksempel kan vedlikeholde disse.

ligger det planer om stasjonære romlaser-våpen o.l. Til det er det bare å håpe at både stasjonkomplekser og annen virksomhet i rommet blir skånet for slikt selskap.

Tekst: TR
Illustrasjon: TR

Hva visste f mennesket

Tilrettelagt av
FI's UFOlogiske komite.

Den seriøse UFOforskning blir i moderne tid anngrepet på en rekke forskjellige måter fra den godt etablerte folkeskepsisen. Det kan vel kanskje innvendes at begrepet folkeskepsis i denne anledning er modent for utskifting med f.eks. folkeblindhet. Skepsisen er jo i og for seg noe vi bør værne godt om, da man uten en skeptisk holdning, lett kan bli ført bak lyset i såvel en UFOsammenheng som ellers. Situasjonen er imidlertid dessverre den at mengden forholder seg avvisende til tanken om at enkelte UFOer vitner om besøk fra andre kosmiske sivilisasjoner, og ikke stiller seg skeptiske. Hadde de bare gjort det!

Dersom det foreligger en godt dokumentert UFOrapport, hvor det er observert en tydelig farkost, er det ganske klart for de fleste at Russerne er på farten igjen.

Det er en mengde med fakta som kan slakte denne påstanden, men den mest nærliggende innvending er det faktum at slike observasjoner av UFO ikke er noe moderne, men like gammelt som mennesket selv (kanskje ennå eldre). IR's forsideillustrasjon denne gang viser hvordan vår illustratør forestiller seg profeten Esekiel's møte med en fremmed himmelfarkost for ca. 600 år før Kristus, - altså for snart 2600 år

ortids - om **UFO**

?

siden. Dette er vel den mest velkjente UFOberetning fra fortiden i vår del av verden, da Bibelen stort sett er den eneste allmenne fortidsinformasjon i denne tidsmålestokk. Men det finnes utallige beretninger av tilsvarende art blandt verdens store antall religiøse mytologiske og oldtidsnedtegnelser. - Var det Russerne som var på ferd over himmelen da også?

REAKSJON

Det er svært interessant å fundere over hva disse fortidsgenerasjonene tenkte og fabulerte over når slike himmelvogner viste seg høyt over dem, og fra tid til annen landet. Det er lett forståelig at UFOene den gang ble satt i forbindelse med deres sterke religiøse forestillinger, slik at UFOene for dem ble symboler eller tegn på ting som skjedde rundt dem, kom til å skje eller et tegn på gudenes vrede eller godlynnthet. På samme vis som "Esekielskipets" landingsunderstell med den atmosfæriske flygeutrustningen ble kalt livsvesener, fordi det var en slags "liv" i dette noe, blir også andre UFO-observasjoner gjort av fortidsmennesker kalt for vesener. Vi kan lese om himmelvogner trukket av hvite skinnende ørner (Adam og Evas observasjon - omtalt i de apokryfiske skrifter), gudefugler, ildsprutende drager o.s.v.

UFO MALERIER

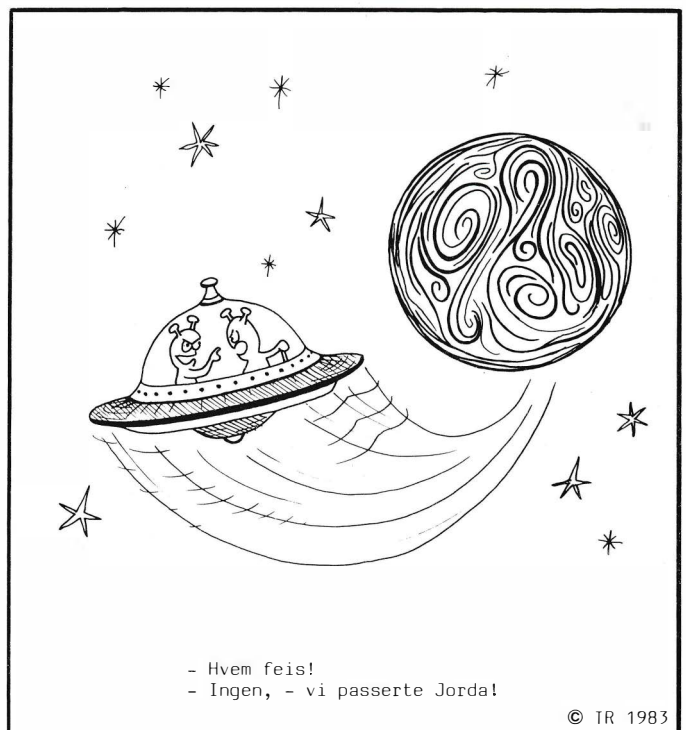
Et nytt funn som viser at UFOer er blitt observert langt tilbake i tiden, er UFOer malt på veggen av huletempelet Mogao i kantonen Kansu i Kina. Maleriet viser klart et klokkeformet romskip meget lik det George Adamski fotograferte i begynnelsen av 50-årene. Det kinesiske månedtidsskriftet "Fremskritt i Kina", kalte disse objektene "flygende skikkelser", og daterte dem til årene 713-762 under Tangdynastiet. Ti mindre slike klokkeformede objekter - ledsaget av menneskelignende skikkelser, omgir det større romskipet. Hvert av fartøyene er omgitt av et slags kraftfelt, som avgir gnister.

Ettersom disse bemerkelsesverdige hu-

lemaleriene ble funnet i et tempel, har vi atter et bevis for at disse tidlige utenomjordiske besøkende ble æret som guder fra himmelen. Den kjensgjerning at disse malte, flygende objektene viser maskiner, som er i stand til å reise gjennom rommet, viser at deres konstruktører er av fysisk natur og krever trykksikre fartøyer som kun i liten grad avviker fra de prinsipper som ligger til grunn for våre romfartøyer eller ubåter.

UFO VINDUER

På enkelte steder av vår planet blir det observert UFO oftere enn andre steder, og i enkelte tilfeller er områdene svært begrensede i størrelse og av en slik karakter at det er vanskelig å finne en løsning på dette. Vi har jo vært vitne til noe slikt her i hjemmlige trakter, i forbindelse med Hessdalsaken. Og lignende ting skjer også i Sverige. - Utenfor Långsund ligger en skjærgård med et tusentalls øyer og skjær. I dette naturskjønne området har mennesker i de senere år sett merkelige uidentifiserte flygende objekter, og dette i så stort omfang at man begynner å omtale plassen som et UFO-vindu. "UFOvindu", er et uttrykk som ofte brukes blandt UFOforskere om steder hvor

det dukker stadig opp UFOer, og hvor de så forsvinner av syne igjen.

Når det gjelder denne skjærgården, kan man spørre seg: Hva er det som skiller dette området fra det øvrige mellom-Sverige? Finnes det noen dokumentert sammenheng mellom UFOvinduer og geologiske funn?

Journalist John Keel, -forfatter av en rekke UFObøker, var den som innførte begrepet "UFOvindu". Han mener at disse steder utmerker seg i magnetiske avvikelser. På disse steder kan de mest utrolige UFO-hendelser inntreffe, og ikke bare difuse lysfenomener som lett kan forklares med naturfenomener, men observasjoner av far-kostlignende objekter av tilsynelatende masivt materiale blir observert, samt nær-kontakter av tredje grad. Hendelsene inntreffer oftest under magnetiske stormer fra solen, som er et resultat av solflekke-aktivitet.

MONUMENTER

Siden dette skjer i dag, kan det vel tenkes at slike ting også har skjedd i en fjern fortid, og skapt undring blandt jordens fortidsbefolkning? - La oss ta en titt på Gullängsberget i Sverige og det omliggende distrikt. På og omkring fjellet ved Bråvikens munning, ligger flere merkelige fortidsminner. Det er stenmonu-menter fra bronsealderen, 1500-500 f.Kr. De ligger i en dal nor for fjellet. Denne dalen burde under bronsealderen ha vært en dyp og skipsvennlig fjord, så stenmonu-mentene har nok ligget helt nede ved strandkanten.

Stenoppsetningen har en merkelig form. De er ikke runde eller har annen ordinær stensettningsform, men de er rektangulære. Hver stensetning består av to stener med kortsidene oppsatt rektangulære. Rektangulene formes av større stener oppreist i en stenrøys, som i sin tur står på fjellgrunn. De oppreiste stenene er altså ikke nedgravde, da det ikke er noen jord å grave i.

Hva har vært hensikten med denne stenoppsetningen? De gir ikke uttrykk av å ha vært markeringssted for graver, eller et slags forsvars-"mur".

Fra Gullängsbergets nordside, opp mot dens topp strekker det seg noe som kan ha vært en vei eller trapp. Oppe på toppen

ligger en veldig stor stenrøys. Herifra har man en storslått utsikt, over hva som i dag er skjærgård, men som under bronsealderen ikke kan ha vært annet enn åpene havet. Man ser helt til Nyköping og Oxelösund. Herifra kunne man meget godt ha sett alle de UFOene som er blitt observert i sydøstre Södermaland.

TEORIER

Det er ikke lett å ta noen sikker stilling til hva disse monumentene skal bety, og hvorfor de er oppført, men det interessante er at det i flere deler av verden finnes UFOvinduer som ligger svært nær slike mystiske monumentplasser. Vi kan nevne plasser som Barmouth, Dyfed, Warminster og Cumbria. Teoriene varierer sterkt og strides kraftig vedrørende årsak og bakgrunn til UFOaktiviteten ved slike steder. Mange mener det dreier seg om jordiske naturfenomener, da slike steder ofte er preget av en viss geofysisk aktivitet, som avviker fra de omkringliggende distrikter. På den annen side hevder enkelte Eventuelle rombesøkende avgjort må være interessert i slike områder av hensyn til energikutnytting, eller at de simpelthen ser på slike steder som interessante eskusjonsteder i sin undersøkelse av vår planet. FI's UFOlogiske komite velger et tvetydig utgangspunkt på forklaring av såvel denne saken som UFOobservasjoner generelt, da den store mengden rapporter inneholder en så stor variasjon av typer fenomener, at vi gir alle disse tre forklaringene livets rett. En glødende kule i rask og tilsynelatende tilfeldig bevegelse over bakken, kan tenkes å være et naturfenomen av en eller annen art, mens en stor sigarformet skarpkonturert gjenstand med vinduer, svevende i stø kurs neppe kan være det o.s.v.

I likhet med teoriene omkring UFOsaken isolert, er det også stor uenighet om hvorfor de nevnte monumenter er blitt oppført. Har det vært et tilbedelses-sted for romgudtilbedelse, eller har de en helt annen historisk forklaring.

Naturfenomen eller ikke, - det er i hvert fall saker og ting som dukker opp i vår moderne tid som man ikke kan kalle naturfenomener, og som har en direkte sammenheng med vår fortid. Det viser tydelig historien som her følger:

HAVARERT UFO

Oljeriggen "Pacetter 2" som eies av oljeselskapet Shell, ankret opp på kontinentalhyllen 150 km. fra kysten av New Jersey, i området som kalles George's Bank.

Under riggens første prøveboring, traff man på metall. Operatørene trodde de hadde truffet på et sunket skip eller ubåt fra siste verdenskrig. Derfor undersøkte de saken hos myndighetene, men disse kunne ikke konstantere at det var registrert noe om sunkne skip eller ubåter i nevnte område.

Mens disse undersøkelsene pågikk, lot ingeniørene på "Pacetter 2" havbunnen undersøkes med ekkolodd hvilket viste et rundt objekt på 15 meter i diameter beliggende på 180 meters dybde.

Den 8. juni ble fire taljer med kroker i endene av waierne montert på riggen. Hvert spill var utstyrt med 300 meter waier. Det tok 90 minutter med å få krokene festet i det som lå på bunnen, og ytterligere to timer for å få hevet det opp til overflaten.

Gjennstanden som ble hevet var overgrodd med alger untagen nær dets midtpunkt, hvilket minnet sterkt om kommandotårn. Det hadde en smal rektangulær åpning hele veien rundt.

Oljeriggens oceanografer anslo objektets opphold på havbunnen til minst 400 år. Da groene var skrapet noenlunde av, viste objektet seg å ha samme form som en "flygende tallerken". Plattformskjefen satte seg da omgående i forbindelse med sine arbeidsgivere i Atlantic City.

Tre embedsmenn fra Shell ankom pr. helikopter, og de hadde med seg en fysiker fra Massachusetts Institute of Technology. De fikk algene fjernet helt fra objektet og ble klar over at det gav en spesiell utstråling fra seg.

UNDERSØKELSER

Fysikeren kravlet inn i UFOet gjennom en åpning i bunnen og kom ut igjen lamslått, mens han forklarte at objektets elektriske utstyr var av "en annen ver-

den". Han kunne hverken utregne hvordan det skulle brukes, eller hvilken energikilde det skulle tappe.

Fysikeren og fem mekanikere forsøkte på å demonstrere objektet. De hevet det høyere opp ved hjelp av taljer, så de lettere kunne arbeide under det. De fjernet kanten, som var 15 cm. tykk og deretter plasserte 10 mann den forsiktig ned på dekket. Fysikeren foretok så en kullstofftest. Til hans store forbløffelse viste det seg at metallet var 600 år gammelt. Deretter foretok han forskjellige prøver på metallet, men var ute av stand til å beskrive hva det var laget av. Det neste han brukte, var en geigerteller, men objektet var ikke radioaktivt.

Deretter lot fysikeren selve kontrollrommet bli demontert, så han lettere kunne undersøke det, og det mystiske kontrollpanel. Han krøp inn igjen, denne gang med en mekaniker. De hadde vært inne i tyve minutter, da det hørtes en lyd, og en stor sylinder ble senket ned fra bunnen av UFOet. En skyvedør gikk opp, og fysikeren kom ut med en skinnende kule på størrelse med en basketball. Den var sølvskinnende og så ut til å være massiv. Han holdt den ut fra kroppen og slapp den. - Den falt ikke, svedde i samme høyde. Han regnet med at det var en tyngdekraftmaskin. Han tok en kullstoffprøve fra denne også, men den gav ikke ytterligere opplysninger.

Denne kulen ble funnet i UFOets nøyaktige midtpunkt, og fysikeren var av den oppfatning at kulen kunne fremkalle tyngdekraft inne i UFOet likesom på en planet.

CIA

Så kom det enda et helikopter, denne gang fra regjeringen. Den medbrakte fem CIA-folk. Disse forklarte at det var et skip underveis for å overta funnet. Da man spurte hvilken autoritet som forlangte UFOet utlevert, var svaret: "den høyeste", hvorefter de fremviste et ark. Øverst på dette skrivet sto det med små bokstaver: The withe hous.

CIA forsøkte så å stanse fysikerens undersøkelser, men en av toppfolkene fra Shell gjorde det klart for CIA-folkene, at sålenge UFOet sto på oljeriggen, var det Shells eiendom, og at det kom ikke på tale om å overlate funnet til CIA, før det

omtalte skip var ankommet.

Fysikeren og mekanikeren fortsatte demonteringen av gjenstanden. De tok kontrollpanelet ut fra kontrollrommet. De forskjellige deler kunne ikke sammenlignes med noen jordisk teknologi. Det neste fysikeren kom ut med, var et apparat, som kanskje kunne minne om et våpen. Det var sylindrisk og utstyrt med en rød knapp i enden. Han gikk bort til kanten av plattformen og holdt røret ut over relingen, hvorefter han trykket på knappen. Det kom en blennende skarp lysstråle ut som gikk ca. halvannen km. ut over havet før den gradvis ble borte.

Mekanikeren kom ut med en kontrollboks. Han vendte seg mot UFOet og trykket på en knapp, hvorefter en dør like ved kontrolltårnet åpnet seg, og en smal metallstang kom tilsyne. Den var ca. en meter lang. Han hevet den opp ved hjelp av kontrollboksen og trykket igjen på en knapp. Det kom en kraftig elektrisk utladning, lik et lyn fra enden av stangen. Etterpå kunne man konstantere at det lukket ozon.

En av tilskuerne pekte opp mot skyene som lå i ca 10000 meters høyde, hvor utladningen hadde laget et hull.

Fysikeren gikk igjen inn i UFOet, og denne gang dukket han opp med et helt "arsenal" av deler som alle lignet våpen, men han var redd for å teste dem. I stedet la han dem varsomt på en presenning. Noen var på størrelse med sigarettpakker, mens andre var større og mekaniske av utseende. De hadde trykknapper montert på en liten kontrollplate. Han hadde også funnet noe som kunne minne om et stykke kitt. Forsiktig brakk han en bit av og kastet det langt utover sjøen. Det resulterte i en eksplosjon som var så kraftig, at en av operatørene på riggen ble slått over overende.

Omsider ankom CIA-skipet, og la til ved "Pacenter 2". Agentene ombord pakket de mystiske våpnene i vesker, hvorefter de og UFOet ble overført til CIA-skipet.

Personen som var årsaken til "lek-kasjen" av denne nyheten, og har fortalt historien, returnerte til Atlantic City sammen med embetsmennene fra Shell. De forsto at de aldri mer ville se eller høre noe til UFOet igjen. Hele besetningen på "Pacenter 2", måtte avlegge ed på at de ikke ville røpe noe av det de hadde vært vitne til ombord.

Siden denne beretningen ble offentlig-

gjort i UFO official i august 1978, har det fra offisielle kilder ikke sivet ut noe om denne hendelsen.

Vi kan ikke annet enn å undre oss over hva våre fortidsmennesker for et halvt årtusen siden må ha tengt når de har støtt på slike farkoster med sitt mannskap. Den gang må man vel si at observatøren av en slik hendelse hadde all grund til å undre seg over merkelige himmelfarkoster, og deres kanskje ennå mer overaskende piloter. - Men selv i vår moderne tid, betrakter den store folkemasse det som vannvidd å påstå at slikt forekommer. Det konservative og treglærte mennesket har omsider godtatt jordens krumning, og endog for-tått dens kuleform, - men fremdeles virker det som om de kikker på stjernehimmelen og forestiller seg en glasskuppel med glitter og stas!

Tekst: TR
Illustrasjon: TR

BOKOMTALE

Siriusmysteriet

Et førsteklasses mysterium og en forfatter full av entusiasme. -Å følge hans søken gjennom tid og rom er en fascinerende opplevelse.

Sunday Telegraph (London)

Robert Temple er en modig mann. Han har brukt åtte år på å samle materiale og å skrive denne boken. For noen er han kanskje over-entusiastisk, men jeg tror det blir vanskelig for hvem som helst å skyte ham ned i flammer. På den annen side er der intet etablissement - religiøst eller vitenskapelig - som liker å se sine kjæreste teorier bli snudd opp ned så hensynsløst som det ville innebære dersom Temples teorier ble anerkjent; og det moderne instrumentet for inkvisitorisk tortur - offentlig latterliggjøring - er like effektivt som pinebenken.

The Times (London)

Mr Temple har arbeidet hardt og alvorlig. Boka hans tyder på at der (i gammel tid) godt kan ha vært framsteg og oppfinnelser, oppdagelser og ødeleggelser som vi ennå vet lite om.

The Observer (London)

PARAPSYKO

Spekulasjon og kritikk

Av Tore Fredriksen

NATUR OG OPPRINNELSE

Hva man anser for å være virkelighetens vesen avhenger av hvilken tilgang man tror mennesket har til denne virkelighet. Det avhenger med andre ord av hvilken oppfatning man har av erkjennelsens natur og opprinnelse.

Hvis det er riktig at debattantene - idealtypisk sett - har divergerende syn på mennesket og verden, vil det ikke overraske om de skiller seg også i synet på erkjennelsen. Fra gammelt av har det jo vært vanlig å betrakte erkjennelse som noe som oppstår i menneskets møte med verden. (Her skal jeg se bort fra at moderne fysikk mener å ha vist at det er umulig å skille observatører fra det observerte, for dette er neppe vesentlig for problemstillingen).

Også i synet på erkjennelsens natur og opprinnelse finner vi en dualisme som kan føres tilbake til Platon og Aristoteles: Rasjonalismen som ser erkjennelsen som en aktiv prosess beroende på tenkning. Platons erkjennelsesteori er et typisk eksempel. Eksempler fra nyere tid innbefatter Descartes, Spinoza og Hegel. Empirismen hevder at erkjennelsen er en passiv prosess beroende på persepsjon. Aristoteles

erkjennelsesteori var moderat empiristisk. Mer radikale versjoner finner vi hos Locke og Hume.

Begge standpunkter anså erkjennelse for å bero på en overensstemmelse mellom det erkjennende subjekt og det erkjente objekt, men ingen av retningene kunne garantere at en slik overensstemmelse var mulig. Kant tok sikte på å skjelne mellom det som var overkommelig og det som ikke var for det menneskelige intellekt. I en slags syntese av rasjonalisme og empirisme formulerte han sin kritiske, d.v.s. skjelnende, erkjennelsesteori, hvor det er gitt ved bevissthetens formale innhold hvilket erfaringer vi som mennesker overhodet kan ha.

I motsetning til Kants empiristiske rasjonalisme fremsatte August Comte fulgt av Ernst Mach en form for empirisme som i modifisert form i nyere tid kjennes som logisk empirisme. Denne erkjenner - som navnet tyder på - logisk tenkning ved siden av erfaring som kilder for erkjennelsen. Det er med andre ord en rasjonalistisk empirisme motsatt Kants teori. Den logiske empirisme er i dag det herskende vitenskapelige mønster eller paradigme, hvor vitenskapelig erkjennelse består av deduktive systemer av hypoteser som testes ved empiriske undersøkelser.

Når mange eminente vitenskapsmenn har følt seg frustrerte (som Koestler kalte det) over vitenskapens manglende evne til å behandle viktige deler av virkeligheten,

OLOGI

itikk

skyldes det naturligvis at dette paradigme setter en meget viktig begrensning for den spekulative utfoldelse: påstandene må være prøvbare mot erfaring. Ifølge de logiske empirister er en påstand uten mening hvis den ikke - i prinsippet - kan testes empirisk. Den er da en metafysisk påstand.

Metafysikk er en betegnelse for den disiplin som ønsker å finne frem til den grunnleggende virkelighet. I oldtiden søkte man enheten i mangfoldet; i middelalderen var det forholdet mellom Gud, verden og mennesket som sto i forgrunnen, mens nyere tid ser metafysikk som "et tankemessig forsøk på å overskride fikserte, vitenskapelige problemområder, slik at det opnes for nye og tidligere usette perspektiver". (1)

Debattantene i det parapsykologiske kontrovers plasserer seg - nærmest per definisjon - på hver sin side av rasjonalisme - empirisme kontinuumet. Jeg har i og for seg intet belegg for denne påstanden, men det synes å følge med logisk nødvendighet under forutsetning av at min tese om deres tilhørighet til den spekulative kritiske hovedstrømning i filosofi-historien er korrekt. I alle tilfelle er det ikke snakk om å være enten rasjonalist eller empirist; det er snakk om å tendere mot det ene eller det andre.

Uansett tendens vil nok de fleste akseptere at ESP-påstander må kunne testes empirisk. Uenigheten går kanskje mer på hvorvidt metafysiske påstander er menings-

løse i alle betydninger av ordet: F. eks. kan jeg tenke meg at parapsykologer lettere vil hevde at metafysiske påstander utgjør et skapende moment i vitenskapen ved å stimulere til nye og dristige hypoteser.

Karl Popper sier at man kan nærme seg erkjennelsesteoriens problemer fra to sider: 1) som problemet om common-sense kunnskap, og 2) som problemet om vitenskapelig kunnskap. (2) I resten av dette essayet skal erkjennelse bety det samme som vitenskapelig kunnskap. De logiske empirister var de første som utviklet den almene erkjennelsesteori til en spesiell vitenskapsteori og metateori, og det er i denne betydning jeg skal forstå den her: som teori og teorier.

Med "teori" skal jeg forstå "et system av utsagn". Hvis man krever en sterkest mulig systematisering - og rene deduktive systemer holdes utenfor - blir teori det samme som hypotetisk-deduktivt system. Det mest liberale systematiseringskrav gjør teori lik dagliglivets anskuelser. (3)

Det er vanlig å skille mellom beskrivende og forklarende utsagn, og hvis vi i tillegg regner med de begrunnende eller argumenterende utsagn, får vi tre abstraksjonsnivåer i en vitenskapelig teori:

1) Deskriptive utsagn, som inneholder termer som refererer til observerbare fenomener.

2) Hypotetiske utsagn, som i tillegg inneholder termer som refererer til ikke

observerbare fenomener, strukturer eller prosesser, for eksempel ESP eller psi.

3) Metautsagn, som begrunner eller argumenterer for de øvrige utsagn. De uttrykker bl.a. de filosofiske forutsetninger vitenskapsmannen har: verdensbilde og menneskesyn, samt vedkommendes vitenskapsideal; d.v.s. hvilken teorikonstruksjon og modellbruk som foretrekkes. Slike utsagn finner man skjelden eksplisitt uttrykt. En vitenskapelig teori er et produkt av erkjennelsesprosessen, og et fundamentalt problem blir da forholdet mellom denne teorien (kunnskapen) og virkeligheten (verden).

FORHOLDET TIL VIRKELIGHETEN

Det finnes to grunnsyn med røtter helt tilbake til oldtiden: realismen, hvor man ser de hypotetiske utsagn, for eksempel om ESP eller psi, som refererende til objektivt eksisterende prosesser eller strukturer. De observerte fenomener antas da å være fremtredelseformer for disse.

Diskripsjonismen eller abstraksjonismen, hvor man forstår de hypotetiske utsagn som kun meget abstrakte systematiseringer av beskrivelser. De observerbare fenomener alene utgjør virkeligheten. Det antas ikke å ligge noen prosesser eller strukturer til grunn for dem.

Et tredje syn som kan føres tilbake til pragmatismen, er instrumentalismen, hvor de hypotetiske utsagn betraktes som kun hendige instrumenter for frembringelse av forklaringer og forutsigelser, slik at verden kan manipuleres. Utsagnene behøver ikke referere til noe objektivt eksisterende.

Ifølge det instrumentalistiske syn er vitenskapelige teorier bare "mer eller mindre hendige regneforskrifter, som setter oss i stand til å beregne og forutsi fenomenene, men de beskriver ingen virkelighet". (4) Rawcliffe er klart instrumentalist; han kritiserer parapsykologene ved å hevde at de

...ikke innser at en vitenskapelig teori ikke er noe mer enn et redskap - en oppfinnelse til kalkulasjon og forutsigelse (Rawcliffes understrekning). (5)

Han påstår altså implisitt at parapsykologene inntar en realist holdning, d.v.s. at de anser ESP og psi for å være noe objektivt eksisterende; et ukjent operativt prinsipp i kosmos - en slags skjult naturlov. Protagonistene tror, ifølge Rawcliffe, at denne naturloven snart vil bli avdekket og at dette vil kaste revolusjonerende lys over mennesket og naturen.

I så fall, hevder Rawcliffe, baserer de seg på to gale antagelser. For det første antagelsen at en naturlov er noe objektivt og eksternt som eksisterer i kraft av seg selv, og for det andre antagelsen at oppdagelsen av en slik naturlov skulle ha noen metafysisk signifikans. En naturlov er ikke annet enn

en meget generell beskrivelse av det som er observert. (6)

Forestillingen om en naturlov, sier han, er nå vitenskapelig foreldet og er blitt erstattet av fysikkens mer praktiske funksjonelle differensialligninger.

Mange uttalelser fra protagonister tyder på at de inntar en realist holdning. Det spørres i så fall om de forveksler en naturlov i vitenskapelig forstand med det Arne Næss kaller "tidløst gyldige nødvendigheter innen naturprosessene". (7) En tilsvarende forveksling kan også skje når det gjelder den vitenskapelige bruk av modeller, (for eksempel kybernetiske som er blitt så populære i den senere tid.) Man kan komme i skade for å forveksle slike modeller med fullstendige beskrivelser eller dype avsløringer av universet og menneskets innerste vesen. En del protagonister håner vitenskapen fordi den ikke innser at mennesket er mer enn en maskin" - og avslører derved sin uvitenhet om at vitenskapens bruk av modeller ikke sikter mot svar på de ytterste spørsmål. Rawcliffe sier:

Vitenskapelige teories eneste hensikt er å forutsi det mest sannsynlige hendelsesforløp eller i noen grad kontrollere selve hendelsene; -universets og menneskets fundamentale natur er problemer som ikke engang berøres av vitenskapen fordi den bare behandler interne og eksterne forhold mellom fenomener. (8)

I den grad mine fåtallige observasjo-

ner er representative for debatten om parapsykologien, viser de til to forskjellige syn på erkjennelsens forhold til verden. Protagonistene tenderer i retning av realisme og ser derfor ESP og psi som objektivt eksisterende prosesser eller strukturer. Antagonistene heller i retning av instrumentalisme (evt. deskripsjonisme) og forkaster ESP og psi som ufruktbare begreper som enten ikke refererer til noe som helst, eller som kun er merkelige betegnelser for pussige sammentreff under eksperimentene.

TEORIERS HOLDBARHET

Det foregående dreide seg vesentlig om den ontologiske status debattantene tillate de hypotetiske begreper som parapsykologene opererer med. Den følgende drøfting går på holdbarheten av de påstander som inneholdes i de hypotetiske utsagn. Det er forøvrig vanskelig å skille de ontologiske og de erkjennelsesteoretiske elementer fra hverandre i slike drøftinger.

Det skilles mellom en teoris formale og reale holdbarhet. Førstnevnte avhenger av om teorien er konsistent; om den er uten logiske motsigelser. Her skal jeg imidlertid kun befatte meg med den sistnevnte. (Den formale gyldighet kan, såvidt jeg forstår, relativt lett avgjøres idag ved hjelp av moderne datamaskiner).

Det er naturligvis størst enighet om gyldigheten på teoriens laveste abstraksjonsnivå, hvor vi har de deskriptive utsagn med begreper som refererer til observerbare hendelser. Både parapsykologer og antagonister er enige om at det eksisterer fenomener som krever en forklaring.

Men så snart vi beveger oss opp på det neste nivå med hypotetiske utsagn, begynner uenigheten. Der er, som vi allerede har sett, uenighet om begrepenes ontologiske status - og det er uenighet om holdbarheten på påstandene.

På metaplanet er kanskje uenigheten størst, for her avviker debattantene i helt fundamentale antagelser om mennesket, verden - og erkjennelsen selv.

Det blir med andre ord meget komplisert - selv i prinsippet - å avgjøre en hel teoris holdbarhet. I praksis i vårt

tilfelle blir det ugjørlig, fordi det finnes så få eksplisitte utsagn, særlig på de to øverste abstraksjonsnivåer. Det følgende kan derfor ikke bli annet enn antagelser.

Når antagonistene forkaster en parapsykologisk teori, kan det skje ut fra et pragmatisk syn på hva sannhet er. De hevder i så fall at teorien er ufruktbar fra livets eller vitenskapens synspunkt. Ut fra korrespondanseteorien om sannhet kan de forkaste den fordi den ikke er i overensstemmelse med virkeligheten. Sett med antagonistenes øyne er da virkeligheten; de faktiske forhold, at de merkelige hendelsene skyldes helt naturlige ting som protokolleringsfeil, obskure psykologiske faktorer o.s.v.

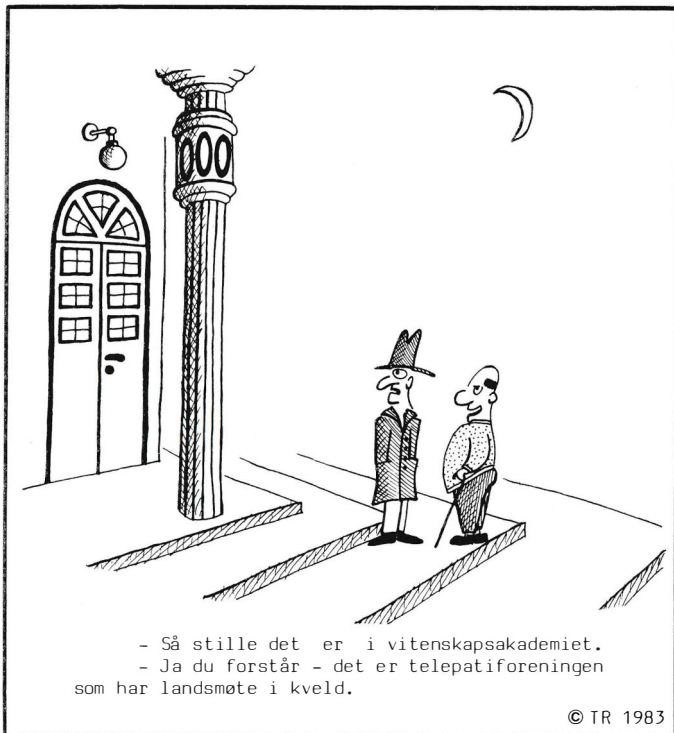
Hvis man - ifølge koherensteorien - tolker sannhet som et utsagns overensstemmelse med andre utsagn, får vi for antagonistenes vedkommende: at de forkaster en parapsykologisk teori fordi den ikke er isamsvar med resten av den vitenskapelige kunnskap, eller mer eksplisitt: fordi teoriens utsagn ikke er koherent med vitenskapens andre utsagn.

For protagonistenes vedkommende: at de fastholder sin teori fordi dens utsagn er koherente med et videre system av utsagn; utsagn som er påstander om mennesket og universet - og som av mange ville bli klassifisert som metafysiske utsagn.

Antagonistene kan peke på at akseptering av parapsykologiens påstander vil kreve en fundamental revurdering av det någjeldende syn på tid og rom: ESP hevdes å være uavhengig av distanse, mens all kjent påvirkning ellers avtar med avstanden. Ved psykokinese forutsettes energiforflytning hinsides energiens og massens konstans; d.v.s. at psi ikke respekterer entropiloven. Man trenger ikke mye fantasi for å forestille seg hvilken mengde evidens som skal til for at slike fundamentale vitenskapelige teorier skal omvurderes.

KONKLUSJON

Jeg tok mitt utgangspunkt i problemstillingen: hva skyldes den vitenskapelige motstanden mot parapsykologien? Etter en kortfattet oversikt over parapsykologiens

ca. 100årige forskningshistorie framførte jeg noen av de argumenter parapsykologer møter - og noen av deres svar. Jeg konsentrerte meg om to hovedklasser av argumenter: de som dreide seg om parapsykologiens nødvendighet og de som dreide seg om dens vitenskapelighet.

Deretter forsøkte jeg å klarlegge debattantenes idealtypiske filosofiske grunnsyn. Deres respektive verdensbilde og menneskeoppfatning relaterte jeg til de to bipolare orienteringer spekulativ og kritisk. Jeg hevdet at debattantene tenderte mot å plassere seg innenfor hver sin av filosofihistoriens to store hovedstrømninger, og at det parapsykologiske kontrovers derfor kan forstås som et uttrykk for den tidløse dialog.

Tilslutt i fremstillingen rettet jeg oppmerksomheten mot noen sentrale problemer for den vitenskapelige erkjennelse; dens natur og opprinnelse, dens forhold til virkeligheten og dens gyldighet.

Hva skyldes den vitenskapelige motstand mot parapsykologien? Svaret på dette spørsmålet - essayets tese - er både tentativt og generelt: motstanden bunner i to fundamentalt forskjellige måter å oppfatte tilværelsen på.

Den idealtypiske protagonist tenderer mot en spekulativ grunnholdning med oppmerksomheten rettet mot tilværelsens idealitet, og anser vitenskapen for å repre-

sentere en ensidig og forenklet verdensforståelse. Det herskende vitenskapelige paradigme lar helt vesentlige sider ved tilværelsen bli stående utenfor sitt domene. Som motto for den vitenskap protagonistene ønsker seg passer kanskje dette sitatet fra Leo Tolstoys "Krig og Fred":

Den høyeste visdom har kun en vitenskap - helhetens vitenskap - vitenskapen som forklarer hele skapelsen og menneskets plass i den. (9)

Den idealtypiske antagonist forlanger ikke så mye av vitenskapen; han anser den for å være mer et redskap til forutsigelse og kontroll enn totalforklaring av tilværelsen. De ytterste spørsmål behandles i filosofien, teologien og kunsten - vitenskapen befatter seg ikke med hvorfor verden eksisterer, kun med hvordan. I samme grad som protagonisten krever sine metafysiske påstander vitenskapelig gransket, i samme grad avvises parapsykologien som uvitenskapelig. Eller antagonistene avviser påstandene som unødvendige fordi det finnes rasjonelle forklaringer på fenomenene. Antagonistene ønsker å holde vitenskapen ren og viser til den suksess den har hatt de siste par hundre år. Når det gjelder vitenskap er hans grunnholdning kritisk; han vil ha klare linjer i spørsmålet om hva vitenskapen kan og ikke kan beskjefte seg med. Vitenskapen kan kun utsi noe med større eller mindre sikkerhet om verdens reale del; den ideale - hvis den eksisterer - tilhører andre disipliner.

Det er fristende å betrakte det parapsykologiske kontrovers i lys av Thomas Kuhns teori om vitenskapens vekst. Psi-fenomenene blir i så fall å anse som abnorm-fenomener i forhold til det herskende vitenskapelige paradigme. Endel protagonister har et slikt syn. Ramakrishna, for eksempel, sier at vitenskapen før eller senere vil bli tvunget til å ta stilling til det han kaller de parapsykologiske fakta, "for den kan ikke lukke sine øyne for alltid, uansett hvor tvingende grunnen for å gjøre det måtte være". (10) Når dette skjer, sier han, vil det sette igang en revolusjon i vitenskapen og avstedkomme en paradigmatisk forandring. Uansett hvilken måte psi-fenomenene forklares på, så

synes det å varsle om en paradigmatisk

omlegning av vårt syn på mennesket og dets plass i naturen. (11)

Hvis dette holder stikk, betyr det at et helt annet syn på tilværelsens fundamentale spørsmål og på vitenskapens rolle og målsetting først må trenge seg frem, før parapsykologien vil bli akseptert og innta en plass blandt andre vitenskapelige disipliner.

- 1 Studiehandbok 1978-79, Det Historisk Filosofiske fakultet, Oslo: Universitetsforlaget, s. 118.
- 2 Karl Popper,... s. 18.
- 3 Psykologisk leksikon,... s. 193.
- 4 Dagfinn Føllesdal/Lars Walløe,... s. 46.
- 5 D.H. Rawcliffe,... s. 486.
- 6 Ibid., s. 489.
- 7 Arne Næss, Vitenskapsfilosofi, Oslo: Universitetsforlaget, 1974, s. 53.
- 8 D.H. Rawcliffe,... s. 489-90.
- 9 Leo Tolstoy, War and Peace, V. Ch. 2, sitert fra Penguin Quotations, s. 398.
- 10 K. Ramakrishna Rao, "Theories of psi", i Advances in Parapsychological Research, Extrasensory Perception, red. Stanley Krippner, New York: Plenum Press, 1978, s. 246.
- 11 Ibid., s. 291.

De fleste såkalte "okkulte" eller fremmedvitenskapelige emneområder og disipliner, er blitt omfattet med en betydelig øket interesse og oppmerksomhet de siste 10-15 årene. Dette tilsynelatende over hele den vestlige verden, foruten bl. a. Sovjetunionen. I østen har denne interessen vært betydelig i meget lang tid allerede, og helt uavhengig av det forholdsvis nye oppsvinget i denne interessen i vesten. Det er med berettigelse blitt snakket om at det har funnet sted en "okkult eksplosjon" på den vestlige halvkule, og det tyder på at dette er noe vedvarende, og noe som neppe lar seg stanse av bl.a. advarsler med henvisning til Bibelens Mosebøker, hvilket mer eller mindre ortodokse kristne trekker fram som "påvisning" av at det å engasjere seg i og "dyrke det okkulte" er i strid med Bibelen og noe som fører rett i "fortapelsen" om man ikke legger dette fra seg. Mange kristne trekker fram den store oppblomstringen av "okkult" litteratur som et hedensk tegn, og som et tegn på at vi lever i de siste

tider, hvor Dommens dag nærmer seg. Men vi som ikke er bundet og hemmet av tilsynelatende irrasjonelt autoritære "hytt og vær"-dogmer og forbud, i det minste dogmer og forbud som er mangelfullt, manglende eller utilfredsstillende begrunnet, er ikke moralsk forpliktet til å dirigere av slike holdninger. Tvert imot betrakter vi all fremmedvitenskap som en stimulerende, utviklende og grensesprengende tilvekst til annen vitenskap, en tilvekst som dermed er å betrakte som en betydelig verdi, både i seg selv og for andre vitenskaper. Fremmedvitenskap er en kilde til utvidet og utviklende erkjennelse. All erkjennelse har sin verdi og sin berettigelse. All kunnskap, viten og vurderinger er av det gode såfremt man har et sunt, fordomsfritt og mest mulig uselvvisk forhold til dem, og kan forholde seg til dem på en god og utviklende måte.

Blant de disipliner hvis påaktethet har økt i betydelig grad, også relativt sett innenfor det fremmedvitenskapelige spekter, og avansert i nøyaktighet og på-

litelighet langt utover det "primitive" spåkonestadiet, er kiromatikk, også kalt kiromanti, som er en nyere og kanskje mer brukt betegnelse. Dette er grovt betegnet det å tolke og utsi hva håndens egenskaper er uttrykk for hos et menneske, både på det åndelige og kroppslige plan.

EGENART

Det de fleste forbinder med kiromatikk, er tolkning av håndens linjer. Det er riktig at tolkning av linjenes karakter er en vesentlig bestanddel av kiromantikken. Seriøs og grundig kiromatikk omfatter imidlertid langt mer enn bare håndens linjer. Den omfatter alle observerbare trekk og egenskaper ved menneskehånden. Foruten i linjene, gir personlige, åndelige og kroppslige egenskaper, i videste forstand, seg uttrykk i håndens lengde, bredde og tykkelse, dens grad av smidighet (d.v.s. bøyelighet), i håndbergenes tykkelse, form og plassering, i fingrenes lengde, bredde, tykkelse og fordeling av tykkelse, fingrenes innbyrdes avstand og egenskaper i forhold til hverandre, selve fingrenes linjer (ledd-linjene), tommelfingerens grad av utstående, neglenes maks lengde i grofestet, bredde og tykkelse, håndleddets bredde og dets linjer, blodårenes tykkelse og synlighet, etc., samt håndflatens, håndbakens, håndleddets, fingrenes og neglenes farge og konsistens, om de er ru eller glatte, bløte eller harde, bleke eller full av farge etc.

TOLKNING

La meg som en smakebit på hva de forskjellige trekk ved hånden kan være uttrykk for, vel å merke med mulig modifikasjon utfra andre trekk ved hånden, si følgende: 1) Brede negler: Kritisk sans. 2) Brede håndflater: Hensynsløshet, "spisse

albuer" og "karre til seg"-holdning (finnes ofte hos forretningsdrivende). 3) Hjertelinje som ender på berget rett nedenfor pekefingeren eller mellom pekefingeren og langfingeren: Idealisme, d.v.s. trang til å ofre seg for et høyere mål i livet, til å gjøre noe godt og positivt for andre og lignende. (Hjertelinjen er den av håndens tre største linjer som ligger nærmest fingerrøttene). Hode- eller forstandslinjen er den midterste av håndens tre største linjer, og begynner som regel mellom pekefingeren og tommelfingeren. Dersom denne er lang og/eller rett og spaltet i enden, er dette en indikasjon på høy intelligens, ikke minst dersom dette er kombinert med en forholdsvis stor avstand mellom roten av lillefingeren og utgangspunktet for hjertelinjen. Dette siste er ofte et sikkert tegn på stor læreevne og intellektuell absorberingsevne (opp-taksevne). En spaltet hodelinje indikerer rask fatteevne. Med disse beskrivelser menes åndsevner over det gjennomsnittlige. 5) Hodelinje som i begynnelsen er forbundet med hjertelinjen indikerer at følelsene kan ha kontroll over forstanden, særlig dersom forbindelsen er tydelig og/eller dersom er markert i forbindelsesområdet eller i forbindelsespunktet. 6) Utvidet felt på hodelinjen: Hjernerystelse, sterk hodepine eller annen form for hodeskade eller forstyrrelser i hjernen og dens funksjoner (f.eks. hjernesvulst). 7) Livslinjen er hovedlinjen som begynner på omtrent samme sted som hodelinjen og som løper nedover mot håndleddet, hvor den som egel ender på midten. Dersom denne er spaltet i ende og/eller har smålinjer som på slutten løper ut fra den er dette ofte et tegn på tap av energi, trolig før alderdommen. 8) Bøyd linje over feltet (berget) lengst til venstre eller lengst til høyre (alt etter om det er høyre eller venstre hånd) mellom roten av hjertelinjen og enden av livslinjen tyder på gode intuitive evner. 9) Mer eller mindre parallelle smålinjer like ved enden av hodelinjer tyder på klare paranormale evner, alt etter hvor markerte de er. 10) Linjer som krysser hverandre i 90 graders vinkel indikerer interesse for "det okkulte". 11) Linje mellom roten av lillefingeren og utgangspunktet for hjertelinjen kan muligens tolkes som et tegn på at man vil bli mor eller far, at man vil få barn. Såvidt jeg vet skal høyre hånds egen-

skaper være av større kiromantisk betydning enn den venstre. Dette angivelig ettersom høyre hånds egenskaper uttrykker åndelige og kroppslige egenskaper av utviklet karakter, mens den venstre uttrykker de medfødte og opprinnelige.

Det fortelles med krav på pålitelighet at det både er flere psykoterapeuter (psykologer og psykiatere) som har brukt personlige kiromantiske observasjoner og fakta som ledd i sin behandling av sine pasienter, og at psykoterapeuter har samarbeidet med kiromantikere i forbindelse med pasientbehandlingen. Alt dette med tilsynelatende gode resultater og framgang i pasientbehandlingen, hvilket gir en god pekepinn om kiromantikens nytte og anvendelighet, som utfra dette også burde være tilstede også på det personlige, ikke-psykoterapeutiske plan.

ANALYSE

Selv har jeg fått utarbeidet for meg selv en såkalt kiromantisk "håndavtrykksanalyse". I begynnelsen syntes jeg ikke det var så overvettets mye av det som stod beskrevet som stemte spesielt godt på meg. (Dette var i 1978). Men nå senere, etter at jeg tok fram analysen for fornyet studium, ser jeg at minst 80% av det hele stemmer forbløffende godt, i utpreget grad. D.v.s. det stemmer så avgjort mer for meg selv enn for gjennomsnittet av de fleste andre. Derfor er det grunn til å fremheve at dersom man ikke skulle bli overbevist av en slik analyse i første omgang, bør man ikke uten videre avvise kiromantikk som sludder og overtro, ettersom det er godt mulig at man blir overbevist om analysens holdbarhet og treffsikkerhet på et senere tidspunkt. Dertil bør man også være oppmerksom på den mulighet at analysen kan være treffsikker m.h.t. beskrivelse av tidligere egenskaper hos en selv, egenskaper som har vært helt reelle på tidligere tidspunkter i livet, men som er avlagt, fortrent etc. Det spørres om ikke dette at en slik analyse bare tilsynelatende beskriver en selv korrekt, for en stor del er et resultat av

tidspunktet i livet da analysen ble gjort. Hvilket det altså er rimelig å se det hele i sammenheng med. I alle tilfelle er det nok både bryet verd og en anbefalelsesverdig investering å få seg utarbeidet en slik analyse. Og dette ikke bare av nysgjerrighet for å se om og hvor godt det hele stemmer, men også for å ha bedre muligheter for å lære seg selv å kjenne, sine styrker og svakheter, evner og mangel på evner, skjulte og manifeste evner og egenskaper, muligheter, etc.

VIRKSOMHET

Her i Norge finnes det minst to kiromatikere, som formodentlig driver profesjonelt. Det er seriøse personer med stor dyktighet og erfaring på sitt felt. Jeg kan trygt påstå at disse to overgår de fleste spåkoner, som tilsynelatende i de fleste tilfeller har heller lite å fare med. Deres navn og adresse er, med forbehold om adresseforandring, følgende: James Holliman, Geitmyrsveien 9a, Oslo 1, og Terje Nypan, Sverrestien 25, 1310 Blommenholm.

Det er imidlertid et par ting jeg har lurt på i denne forbindelse, og som håper det er noen av leserne som kan gi et klargjørende svar på: 1) Er håndens hovedlinjer eller også de andre av håndens linjer medfødte, eller er de noe som danner seg etterhvert? 2) Er det vitenskapelig fastslått at alle eller de fleste mongoloide og/eller andre mentalt tilbakestående har en egen linje tvers over hånden som ingen eller meget få andre har (slik det går forlydender om)?

Det har utkommet en mengde litteratur om kiromantikk, både som egne bøker, som bokavsnitt og bokkapitler og som artikler og innlegg. Mye av det kan nok regnes som mindre seriøst, mens det også har vært skrevet litteratur som kan anbefales, deriblandt avsnittet om kiromantikk i boka "Det er mer mellom himmel og jord" av den engelske naturforskeren Dr. Lyall Watson (Ernst G. Mortensens forlag, Oslo, 1974). Nedenforstående fortegnelser er hentet fra en amerikansk bibliografi (katalog over bø-

ker etc) som jeg fikk låne på Fellesbiblioteket på Blindern, Universitetet i Oslo (Samfunnsvitenskapelig Fakultet, B-blokka, 4. etasje). Når det gjelder de mange forkortelsene, vet jeg dessverre ikke hva disse står for, men jeg vil anta at de fleste, i hvert fall større bokhandlere kan være behjelpelige med både å finne ut av dette og sørge for de bestillinger man måtte ønske. Og om ikke dette er tilstrekkelig, vil jeg anta at USA's informasjonstjeneste i Norge, United States Information Service, Drammensveien 18, Oslo 2, vil være behjelpelig med å finne ut av det man måtte ønske å finne i denne forbindelse. Med forbehold om kvaliteten, følger her en fortegnelse over bøker om kiromantikk, utkommet på amerikanske forlag:

- 1 Albertson, Edward: "Prophecy for the Millions" (ISBN 0-8202-0043-3) Sherbourne.
- 2 Anderson, M.: "Palmistry" (I serien Pathis to inner Power") (ISBN 0-87728-204-8) Weiser.
- 3 Aylesworth, Thomas G.: "Palmistry" (LC 75-38964. Fra serien "Concise Guides") (ISBN 0-531-01129-1) Watts.
- 4 Benham, William G.: "Laws of Scientific Hand Reading" (rev. utg.) (ISBN 0-8015-4446-7) Hawthorn.
- 5 Bright, Jagat S.: "The Dictionary of Palmistry" (ISBN 0-88253-023-2) Interculture.
- 6 Bright, Jagat S.: "Palmistry Made Easy: Palmistry for Vocational Guidance" (ISBN 0-88253-024-0) Interculture.
- 7 Broekman, Marcel: "The Complete Encyclopedia of Practical Palmistry" (ISBN 0-13-159970-4) P-H.
- 8 Cheiro: "Cheiro's Book of Fate & Fortune" (LC 73-164693) (ISBN 0-668-02507-7) Arco.
- 9 Cheiro: "Cheiro's Language of the Hand" (LC 62-16458) (ISBN 0-668-01780-5) Arc Bks.
- 10 Cheiro: "Cheiro's Palmistry for All" (Wehman)
- 11 Cheiro: "Cheiro's Palmistry for All" (ISBN 0-668-01194-7) Arc Bks.
- 12 Day, Harvey: "Seeing into the Future" Wilshire.
- 13 Day, Satis B., & Day, Stacey B.: "A Hindu Interpretation of the Hand & Its Potents As Practiced by the Palmists of India" (LC 73-85296) (ISBN 0-912922-25-7) U of Minn Bell.
- 14 De Saint Germain, C.: "The Practice of Palmistry" (ISBN 0-87877-019-4, P-19) Newcastle Pub.
- 15 Frith, Henry: "Palmistry Secrets Revealed" Wilshire.
- 16 Gettings, F.: "Book of Palmistry" Wehman.
- 17 Gettings, Fred: "The Hand & Horoscope" Wehman
- 18 Gettings, Fred: "Palmistry Made Easy" Wilshire.
- 19 Gibson, Litzka R.: "How to Read Palms" (ISBN 0-8119-0278-1) Fell.
- 20 Hipskind, Judith: "Palmistry: A Living Art" (ISBN 0-87542-306-X) Llewellyn Pubns.
- 21 Hoffman, Elizabeth: "Visions of the Future" (ISBN 0-8172-1029-6) Raintree Pubs Ltd.
- 22 Hoffman, Elizabeth P.: "Palm Reading Made Easy" (ISBN 0-671-10545-0) Essandess.
- 23 Law, Donald: "Astrology, Palmistry & Dreams" (Quality Paperback nr. 298) (ISBN 0-8226-0298-9) Littlefield.
- 24 Lawrence, M.: "Hand Analysis" (ISBN 0-13-372466-2, Reward) P-H.
- 25 Lehman, Leona: "Key to Palmistry" Key Bks.
- 26 Mc Kenzie, Nancy: "Palmistry for Women" (ISBN 0-446-76294-6) Warner Bks.
- 27 Ojha, Ashutosh: "Palmistry for All" (Orient Paperback) (ISBN 0-88253-109-3) Inter Culture.
- 28 Petulengro, Leon: "The Secrets of Romany Astrology & Palmistry" (ISBN 0-285-50254-9, Pub. by Souvenir Pr.) Intl Schol Bk. Serv.
- 29 Psychos: "Complete Guide to Palmistry" (LC 64-10503) (ISBN 0-668-01133-5) Arc Bks.
- 30 Randal: "Master Hand Chart: Palmistry" Wehman.
- 31 Saint-Germain, Comte C.: "Practice of Palmistry" (LC 76-16445) (ISBN 0-87728-022-3) Weiser.
- 32 Sorell, Walter: "Story of the Human Hand" (LC 67-25178) (ISBN 0-672-50821-4) Bobbs.
- 33 Squire: "Palmistry Made Practical" Wilshire.
- 34 Squire, Elizabeth D.: "New Fortune in Your Hand" (LC 60-7508) (ISBN 0-8303-0061-9) Fleet.
- 35 Steinbach, Marten: "Medical Palmistry" NAL: New American Library.
- 36 Thomson, P. & Payson, D.: "On Reading Palms" (ISBN 0-13-634246-9) P-H.
- 37 Thomson, Peggy: "On Reading Palms" (ISBN 0-13-634253-1) P-H.
- 38 Wilson, Joyce: "Complete Book of Palmistry" (ISBN 0-553-10327-X) Bantam.

Tekst: IR
Illustrasjon: IR

PROFETIER OM JORDENS UNDERGANG

Av Sigurd Rønning

Michel de Notre-Dame eller Nostradamus, den kjente franske profeten og astrologen, etc., som levde fra 1503 til 1566, skal etter sigende også ha profetert at England vil synke i havet og hele verden

gå under i 1999, Edgar Cayce, den berømte amerikanske "sovende profet" skal ha spådd året 1998 for den samme begivenhet. Om dette er noe som faktisk er blitt spådd, vet jeg ikke sikkert. I hvert fall er det

ting som taler imot dette: 1) Arbeiderbladet hadde den 14. desember 1981 en artikkel om Nostradamus, under overskriften "400 år gammel spådom: 3. verdenskrig like om hjørnet". Der stod det intet om at Nostradamus hadde spådd verdens undergang, hverken i 1999 eller senere. Ivertimot lyder et av avsnittet i artikkelen som følger: "De som overlever Den tredje verdenskrig kan imidlertid glede seg, for år 2000 vil bli innledningen til en gullalder for menneskeheten, en periode da man vil få en velstand man aldri tidligere har kunnet drømme om". Bibelens profetier taler angivelig om at den siste krigen skal bryte ut på et sted ved navn Shatt-al-Aram - stedet hvor krigen mellom Iran og Irak, som ennå pågår, faktisk brøt ut. Denne krigen, også ifølge Bibelen, skal ende på Hermageddon, en høyslette i Israel. Her finner jeg det passende å sitere litt fra et brev jeg har fått fra Staurem, tidligere redaktør og president i PSI (Norsk Forening for Psykisk Studium og Informasjon): "Når man leser bibelen, finner man antydninger om at jorden slett ikke skal gå under, men at det tvert imot, etter slaget ved Hermageddon, skal dannes et tusenårsrike hvor man skal leve uten hærstyrker og gjerder....Under PSI-møtet hvor fjernsynsfilmen om jordens siste dager ble vist, kom det i diskusjonen frem flere forhold som hadde et mer oppløftende preg, og som utfylte filmen på nødvendige punkter. Det er derfor ingen grunn til å føle seg slått på forhånd" 2) I Jess Stearns berømte og meget grundige bok om Edgar Cayce, på dansk ved Strubes Forlag, under tittelen "Edgar Caayce: Den sovende profet", en bok på 331 innholdsrike sider, står der intet om at Cayce har spådd at Jorden vil gå under i 1998. Der står riktignok at Cayce har nevnt året 1998, men da i forbindelse med hans spådom om at det i tidsperioden 1958-1998, vil finne sted store geologiske forandringer, katastrofer og forstyrrelser, foruten andre former for naturkatastrofer. For denne tidsperioden har han bl.a. spådd at mesteparten av de amerikanske byene New York og San Francisco vil bli ødelagt og at Nord-Europa vil bli rammet av syndeflodslignende naturkatastrofer. Men noen spådom om Jordens undergang i 1998 står ikke omtalt i Jess Stearns bok. Derimot står det at Cayce for år 2000 har spådd en forskyvning av Jordens aksehelning, og at dette vil være innledningen til en ny tidsæra på Jorden.

Ny bok

Nå har imidlertid Charles Berlitz, forfatteren av boka om Bermudatriangelet, skrevet en ny bok som på engelsk heter "Doomsday 1999" (Dommedag 1999), en bok som EFI Forlag i Oslo har tenkt å utgi på norsk. Det kan ellers opplyses at en japansk astronom ved samkjøring av flere datamaskiner kom fram til at planetene i vårt solsystem ville komme til å stå i et kors, i en korsformasjon, i nettopp 1999. Dette tolket vedkommende astronom som et tegn på at jorden ville gå under i 1999. I den forbindelse er det verd å nevne at det ble spådd fra astronom-hold (trolig av en amerikansk astronom i dette tilfelle), at alle planetene i vårt solsystem ville stå på linje i 1982. Det ble spådd at det samtidig med denne begivenhet ville finne sted en hel del meteorologiske og andre forstyrrelser på Jorden, deriblant mye storm og uvær. Den astronomiske begivenheten fant også virkelig sted, men det som skulle følge med, uteble så vidt jeg vet fullstendig. Noe tilsvarende kan tenkes å finne sted i 1999.

Her kan det imidlertid være nyttig og velgjørende med sunne motforestillinger. Det kan riktignok tenkes å finne sted en radikal forandring av forholdene på Jorden f.eks. i 1998, 1999 eller 2000, ettersom vi nå er kommet inn i vannmannens tidsalder, hvor et av kjennetegnene vil være store forandringer. Men det som blir tolket, beskrevet og oppfattet som Jordens undergang, kan i virkeligheten vise seg å bli noe temmelig annerledes, nemlig f.eks. denne sivilisasjonens eller denne form for sivilisasjons og disse former for samfunnssystemer og tenkemåter undergang.

Menneskefeil

Spådommen om at Jordens aksehelning

vil bikke over i år 2000, er imidlertid en spådom om noe som har skjedd flere ganger tidligere i løpet av Jordens historie, og det er også sannsynlig at dette vil inntreffe igjen. Denne gang kan imidlertid menneskenes virksomhet selv ha skylden for at det inntreffer, og da først og fremst uttapping av store mengder jordolje fra jordskorpen, som over tid meget mulig skaper en vektforskyvning i jordmassen, hvilket igjen kan forårsake en forskyvning i jordens aksehelning, som p.g.a. særlige omstendigheter kan finne sted over relativt kort tid, f.eks. et år. Vi får i det minste håpe at denne eventuelle begivenhet ikke skjer så brått at vi faller av.....!

Om det ikke allerede skulle være nok av "skumle" spådommer, fikk jeg i begynnelsen av august 1983 høre at det skulle være spådd av Edgar Cayce at Jordens rotasjonsakse ville bikke over allerede i 1984. Kilden til dette ble sagt å være "Cayces egen bok", men hva som lå i dette er uvisst. Om vedkommende som fortalte meg dette selv hadde lest den boken han henvisste til, eller om han bare kjente til den/dens innhold av, mulig uetterrettelig omtale, skal være usagt. Det er meg i alle fall ukjent at Edgar Cayce selv har skrevet noen bok.

Her skal man være oppmerksom på et meget vesentlig forhold. Cayce avga alle eller i hvert fall de aller fleste av sine spådommer og legeråd under "hypnotisk trance-søvn". Det er blitt bekreftet at han aldri eller i det minste nesten aldri selv var oppmerksom på og husket direkte hva han selv uttalte under sine seancer. For at hans uttalelser skulle oppbevares for ettertiden, måtte han og andre derfor enten stole på de tilstedeværendes hukommelse og/eller andre måtte gjøre notater og/eller uttalelsene måtte tas opp på lydånd. Hvilket av disse framgangsmåtene som ble benyttet til oppbevaring av Cayces trance-uttalelser, vet jeg ikke, men at det var snakk om bare den førstnevnte, virker lite sannsynlig, når man tar i betraktning presisjonen og treffsikkerheten av uttalelsene til ettertiden.

Cayce selv kunne nok ha skrevet egen bok om sine trance-uttalelser og betraktninger i den forbindelse, men da måtte han vel å merke høyst trolig støtte seg til det andre hadde hørt eller notert, eller han måtte støtte seg til lydbånd. Det er åpenbart at Cayces eventuelle egne beskri-

velser av sine egne profetier, m.m. og påliteligheten av disse, i høy grad avhenger av hvorvidt han har støttet seg overleveringer av uttalelsene direkte eller indirekte, d.v.s. om han ikke direkte til originalkildene eller om han gikk omveien om andres annenhånds uttalelser og beskrivelser i bøker og artikler, etc. Eller om det dreide seg om en kombinasjon av bruk av direkte og indirekte kilder, hvilket man ikke kan se bort ifra så lenge man ikke har førstehånds kjennskap til det hele.

På bakgrunn av disse forholdene og disse tvilsspørsmålene, er det med mindre spesielle ting her blir klargjort, grunn til å bare forholde seg rolig og fryktløst avventende til den eventuelle spådommen om forskyvning av Jordens aksehelning i 1984. Det er ingen grunn til frykt, lede og panikkstemning. Spådommer har slått feil tidligere, selv om det har dreid seg om profetier fremsatt av "treffsikre" profeter. Imidlertid er det tydelig at vi går spennende tider i møte.

Dersom det er andre som har ytterligere motforestillinger og motkunnskaper til profetiene og Jordens undergang, og andre profetier som ikke er så lystelige, ville det være ønskelig at dere lot disse komme til uttrykk.

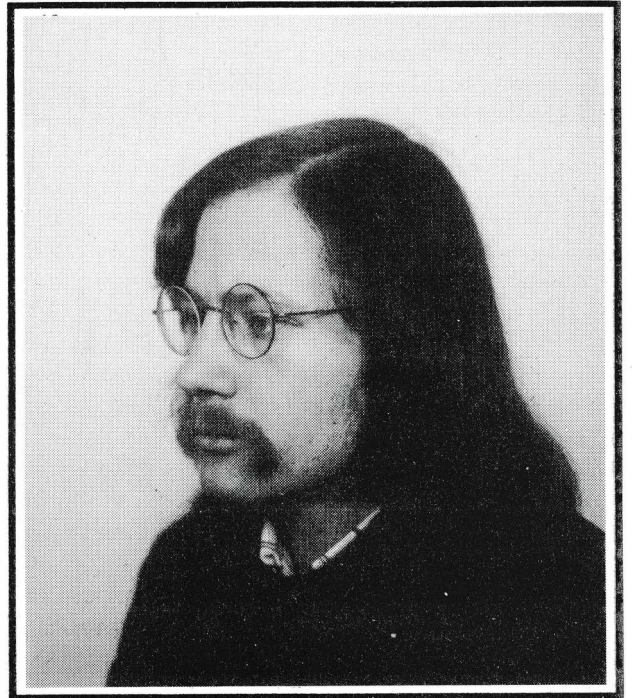
Tekst: TR

HJELP!

Vår organisasjon er for tiden i sterk vekst, og det stiller derfor stadig høyere krav til såvel materiell som virksomhet utad. For å tilfredstille alle krav og ønsker fra medlemmer og evt. annet publikum, er det viktig at flere av våre medlemmer er med på å øke inntekten av midler. Dette kan i første rekke gjøres ved å bidra med salg av TR, samt medlemsverving. Vi i ledelsen og alle andre aktive medlemmer er svært takknemlig om flest mulig henvender seg til oss med interesse for slik støtte. Vi sender da omgående materiell, samt en orientering.

*Mine paranormale
og mulig paranormale
opplevelser*

Sigurd Rønning

I min barndom og tidlige ungdom opplevde jeg til min stadighet at min mor ba meg gjøre ting bare sekunder etter at jeg selv hadde tenkt på å gjøre det samme. Det er nærliggende å tro at det her har vært en del tilfeller av telepati.

Våren 1974, mens jeg studerte til examen philosophicum på Hamar, deltok jeg på en fest hvor en av deltakerne spilte og sang fra "Jesus Christ Superstar". Jeg kom med ett til å tenke på at "King of the Jews" - jødernes konge, kunne tolkes som "King of the Juice" - kongen av (appelsin) saften, ettersom ordene jews og juice uttales på samme måte. Jeg unnlot imidlertid å nevne dette til noen, da jeg syntes dette bare var tøv. Men plutselig stanset han som spilte og sang opp, så forbløffet på meg og sa: "King of the Juice" - kongen av appelsinsaften!" Telepati? Hva ellers?

Høsten samme år, mens jeg studerte ved Universitetet i Bergen, stod jeg en kveld og ventet på en buss ved bussholdeplassen i byen. Jeg bestemte meg da for å prøve noe nytt. Jeg begynte å "brøle innvendig", for å se om det var noen som merket noe. Og ganske riktig: På en av de nærmeste plattformene var det ca. 5 personer som samtidig snudde seg mot den plattformen jeg stod på.

Den 31/5 1977 skrev jeg et brev om parapsykologi til amanuensis Kjell von Krogh og vedla en fotokopi av det som står om parapsykologi i boka "Introduction to

Psychology" av Hilgard og Atkinson, en grunnbok til psykologi grunnfag ved Universitetet i Oslo. Dagen etter, da jeg gikk for å postlegge brevet, kikket jeg på veien i min postkasse. Jeg så at det var kommet et brev fra tryllekunstneren Toreno (Tore Fredriksen). Jeg åpnet brevet, og så at også dette brevet var datert 31/5. Og til min forbauselse så jeg at det til brevet var vedlagt en fotokopi av "Critical discussion" fra avsnittet om parapsykologi i "Introduction to Psychology" av Hilgard & Atkinson. Et meget sjeldent og underlig sammentreff, får man si, nærmest utenkelig utfra ren sjanseforventning.

Sommeren 1978 jogget jeg en dag rundt Sognsvann i Oslo. Jeg kom til å løpe sammen med ei jente, som jeg kom i snakk med - ei ganske hyggelig jente, foresten. Da vi var kommet rundt vannet, befant vi oss på sørsiden av vannet. Jeg satte meg ned på østsiden av en utedo, og så at jenta fortsatte å gå forbi utedoen på vestsiden av den. Til min undring oppdaget jeg at hun ikke kom fram igjen på den andre siden av utedoen. Jeg gikk straks for å se etter, men jenta var sporløst borte. Der var ingen åpning på vestsiden av utedoen, så hun kunne ikke ha gått inn i utedoen. Der var heller ikke noen trær eller busker i nærheten, som hun kunne ha forsvunnet innimellom. Det hele forekom meg høyst underlig. Var det et "spøkelse" jeg hadde

møtt, og det til og med tidlig på kvelden en sommerdag?

Høsten 1979 var jeg en dag på vei nedover Sognsveien i Oslo. Jeg så opp i luften, og fikk der øye på et fulstendig hvitt fly. Jeg så ned et par sekunder, men da jeg så opp igjen, var flyet forsvunnet. Jeg kikket fra horisont til horisont, men flyet var og ble borte, og det til tross for at det var helt skyfri himmel. Jeg lurte svært på hvordan dette kunne skje, da jeg nettopp hadde sett flyet helt tydelig.

Våren 1980, da jeg bodde i St. Edmunds vei, også Oslo, oppdaget jeg en dag at stolen jeg brukte å sitte på ved skrivebordet, var forsvunnet. Jeg begynte å lete etter den, og fant den igjen ute på gangen. Jeg kunne ikke skjønne hvordan den var havnet der, for jeg hadde verken støvsuget eller vasket gulvet den dagen, så jeg hadde ikke hatt noen grunn til å flytte den. Den måtte nærmest ha havnet ute på gangen av seg selv, en form for teleportasjon?

2. påskedag 1981 var jeg om kvelden sterkt plaget av hodepine og kvalme. Jeg tok flere dispril-tabletter til ingen nytte. Ved 22.00 tiden oppdaget jeg plutselig at jeg var blitt våt i håret, men bare på et begrenset felt på høyre side av hodet. Jeg hadde ikke vært i kontakt med vann på flere timer, så det var ubegripelig hvordan vannet var kommet dit. Det måtte ha materialisert seg ut fra det tomme rom. Og ikke nok med det: Bare sekunder etter at jeg følte det våte i håret, forsvandt plutselig både hodepinen og kvalmen.

Kristi Himmelfartsdag 1981 var jeg ute og delte ut noen framtiden i våre hendertrykksaker i postkasser på Korsvoll, Oslo. Det var snakk om fire forskjellige typer trykksaker og ett eksemplar av hver trykksak var lagt i grupper på fire forskjellige trykksaker. Alle trykksakene i hver gruppe var opprinnelig lagt i samme rekkefølge. Men da jeg var kommet et stykke inn på Peder Grøns vei, oppdaget jeg plutselig at trykksakene i en del av gruppene var kommet i motsatt rekkefølge, uten at jeg selv hadde foretatt meg det ringeste i den retning. Det forekommer meg mest sannsynlig at det her har forekommet noe paranormalt.

Sommeren 1981 var jeg på blindern, Oslo, og tok noen fotokopier til å sette opp som oppslag, av noen brosjyrer, som bl.a. har fargene blått og gult på for-

siden. Fotokopimaskinen jeg brukte, var ikke beregnet til å kopiere i farger, hvilket så vidt jeg vet ingen fotokopimaskin er. Men like fullt fikk jeg blandt kopiene en kopi som viste forsiden av brosjyren i blått og gult. Utrolig, men sant.

Når jeg sitter og skriver på min skrivemaskin, skjer det påfallende ofte at de samme ordene eller ord-sekvensene kommer like under hverandre på linjen, tildels flere linjer etter hverandre. Dette har pr. august 1983 pågått i meget lang tid, i hvert fall siden begynnelsen av 1982. Før den tid var det såvidt jeg har kunnet se lite eller intet av dette. Dette fenomenet inntreffer så ofte at det kan synes som om det ikke bare er snakk om tilfeldige, men også i hvert fall tildels paranormale sammentreff og sammenfall.

Vi takker Sigurd Rønning for innsendelsen av disse interessante nedtegnelsene om underlige opplevelser. Vi opplever nok noen og enhver av oss ubegripelige ting og merkelige sammentreff uten at vi noterer det ned. Vi i redaksjonen synes imidlertid det ville være interessant om flere slike saker kunne komme til uttrykk, da det på denne måten lettere kan dannes et studium omkring slike temaer.

TR red.

SÅ BLE VI VITNE TIL DET IGJEN !

NRK fjernsynet viste nylig et program om UFO produsert av BBC. Vi var forventningsfulle til denne skjeldne programtypen, spesielt da det var BBC som sto bak. Dette p.g.a. tidligere svært gode programmer av vitenskapelig og teknisk art.

Men så ble vi altså vitne til det samme igjen. En gruppe såkalte "vitenskapsmenn" som med sine anstrengelser fant fremmer "sot" til sine "brilleglass". En lege pekte ut et eller annet sted på en hjerne-modell som vistnok er svært ømfintlig for enkelte typer ståling, og som bl.a. kan få

folk til å tro at de går ombord i et romskip når de er for nær glødende plasmaobjekter. Det er trist vi ikke kan snakke til de enkelte under slike programmer, - det ville være meget interessant for den enkelte seer å få vite hva slags sentra i hjernen dette dreier seg om, og hvilken funksjon dette normalt har! Det ble imidlertid ikke nevnt. Videre gav ikke legen noen forklaring på hvordan dette stedet i vår hjerne kan få oss til å forlate denne verden for fem døgn, for så å dukke opp flere kilometer lenger vekk langs en landevei! Vel vi kan jo hjelpe mannen: La oss tenke oss skogsarbeideren, som det var tale om i programmet, ble så sterkt bestrålet av dette eventuelle plasmafenomenet at den lille tingesten i hjernen fikk ham til å kravle rundt med sine syner og innbildninger i nesten en hel uke, for så å komme til seg selv etter en lengere spasertur uten mat og annet nødvendig i denne fem-døgns-perioden. Det merkelige er i så tilfelle at ingen har sett ham i denne perioden.

Grunnen til at vi innledningsvis brukte uttrykket "såkalte vitenskapsmenn", er av den enkle grunn at en seriøs skeptisk og sannhetssøkende forsker som kjent ellers holder seg til den mest sansynlige

forklaring inntil en bedre forklaring blir gitt. Joda, - det gjør vel denne legen også, med unntak av UFOfenomener. Vi finner det uvesentlig å kommentere alle innslag i programmet, da vi anntar at vår leserkrets har sin egen gode evne til å avsløre slike usakligheter. Det er vel ikke så mange av oss som har dette temaet blandt våre interessefelt som lar oss lure til å tro at til eksempel dyktige og erfarne flypiloter ikke ser forskjell på lys i fra fiskebåter, fyrårn o.l. og svedende lysfenomener i luftrommet. Vi vet alle at det er en stor internasjonal menneskemasse som gjør hva de kan for å drepe alle tanker om besøk fra fjerne kloder. I programmet var det flere gode og klare eksempler på dette, men et av de beste, var vel kanskje den bit av filmen som omtalte troverdighetstestene som ble gjort på den nevnte skogsarbeideren. Første testen ble gjort straks etter hendelsen, mens mannen ennå var oppskremt og lettere nærvøs. Denne viste at mannen løy, og ble derfor selvfølgelig publisert som en meget god og pålitelig test. Siden ble en lignende test gjennomført på mannen, hvilket viste at han snakket sant. Denne testen ble avvist som ikke god nok. - Vel....

Tekst: TR

Et skritt nærmere -

Beviset!

Av Einar Larsen v/FI's astronomiske komite.

Selv om astronomer i en årrekke har gjort det klart at planetsystemer av den rt vi befinner oss i av all sansynlighet

er en vanlig forekomst i universet, har de som kalles skeptikere, men som vi velger å kalle den avvisende folkegruppe, hevdet at

vi meget vel kan være ensomme i cosmos. Denne avvisende holdningen får stadig vanskeligere livsgrunnlag, og etter de nyeste oppdagelser i cosmos er de mildt sagt døden nær! Omlag 50 solsystemer er nå blitt vitenskapelig konstantert foruten Vega-systemet som tidligere ble oppdaget (TR 2-1983). Ved hjelp av et infrarødt teleskop har en gruppe astronomer gjort denne revolusjonerende oppdagelsen. Samtidig er det oppdaget en utbrendt komet som går i bane rundt vår egen stjerne på innsiden av Merkurs bane. "De nye opplysningene er så oppsiktsvekkende at store deler av astronomien må skrives om", sier den norskfødte romfartseksperter Alfred lunde ved romfartssenteret i Houston.

Over 200 000 himmellegemer av variert størrelse er oppdaget i en periode på 11-måneder av den infrarøde astronomiske satellitten IRAS. Det 22,4 tommer store teleskopet er så følsomt, at det kan registrere et støvkorn på hele tre kilometers avstand.

I januar -84, er nitrogenet i teleskopet brent opp, slik at teleskopet vil sette seg selv ut av drift. Instrumentet har imidlertid til da samlet så mange data, at det vil ta ca. 30 år å bearbeide all informasjonen. Daglig sender den 350 millioner "bits" av datainformasjon til bakke-

stasjonen og hittil har man bare bearbeidet bare snaut to prosent av det innkomende materialet.

Lunde mener det ville være en enorm ressursløsning fra naturens side, dersom alle de ukjente planetene i de fremmede solsystemene ble til uten at naturen også hadde til hensikt å utvikle liv der. "For meg er det nesten en selvfølge at det finnes liv i andre solsystemer", uttaler Lunde. -"og da mener jeg intelligent liv!"

Det er all grund til å tro at det finnes universer utenfor vårt univers, og det virker tåpelig å holde fast på det krampaktige syn at disse universene skulle være kommet til bare for å huse tomhet, mener lunde som er tildelt USAs høyeste sivile utmerkelse, Medal of Freedom. Den fikk han etter eksplosjonen ombord i Apollo 13, da han satt i tre døgn uten pause og regnet ut hvordan denne skulle komme trygt tilbake til jorden igjen.

Satelitt-teleskopet IRAS er et lite teleskop i forhold til det som skal opp i 1986. (I TR 1-83 har vi en detaljert omtale av dette teleskopet, hvor vi bl.a. nevnte at det skal plasseres i rommet i 1985. Dette har USA imidlertid funnet ut å måtte utsette til -86, siden vi utgav nevnte nr.)

Tekst: TR

VIKING 1

-har avbrutt sin kontakt

Av Einar Larsen v/FI's astronomiske komite.

Viking 1, det amerikanske robotromskipet som ble landsatt på planeten Mars for en del år tilbake har nå fulstendig brutt sammen i sin kommunikasjonsevne. Folk ved Jet Propulsion Laboratory (JPL) har i vinter uten positivt resultat forsøkt å få kontakt med romskipet. Det virker som om en kommando som ble sendt den 1. november 1982 har slettet en del av hukommelsen til datamaskinen til Viking 1.

Noen uker tidligere hadde man lagt merke til at overoppladning hadde svekket romskipets baterisett så mye at de nærmest

var uten funksjon. Spesialister som er godt kjent med romfartøyet ble innkalt for å utarbeide en ny timeplan for opplading og utlading av batteriene i skipet. Instruksjoner om dette ble sendt opp til Viking 1 den 19. november 1982. Dessverre ser det ut til at "kartet" man hadde som fortalte hvilke data som lå i de forskjellige delene av hukommelsen til landerens datamaskin, var foreldet. De nye instruksene ble derfor lagt i feil del av hukommelsen, og visket ut data som skulle fortelle landerens Jordens posisjon på Mars-himmelen. Uten

disse dataene kan ikke landeren justere sin antenne riktig mot vår planet, og derfor heller ikke sende noen signaler hit. I tillegg ser det ut til at bateriseksjonen ble fulstendig død til tross for aktivt arbeid for å redde dens funksjon. Dette tvang Viking 1 til å slå av seg selv, og derved bli et dødt monument på Mars-overflaten. Selv om den 75 cm parabolantennen stoppet i omtrentlig riktig retning mot oss, er det minimalt håp om å opprette kontakten.

Viking 1 farkosten var programert med oppgaver som observasjoner via fotografering på Mars, frem til 5. desember 1994. Den skulle samle opp opplysninger for en uke av gangen for så å overføre dette til Jorden på komando herfra. Den 20. november 1982 kom det imidlertid ikke noe svar fra Viking 1.

De første drastiske forsøk på å gjen-

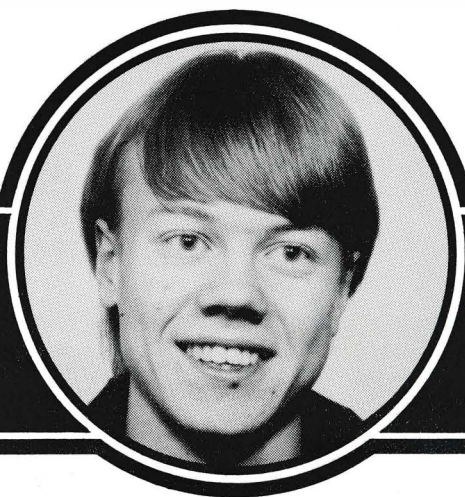
opprette kommunikasjon med fartøyet, som å sende instruksjoner med svært høy signalstyrke, ble mislykkede. Senere kontaktet man Viking-spesialister som hadde begynt med andre arbeidsoppgaver, og spurte om dem kunne hjelpe til, men inntil nå, har man ikke lyktes i å få kontakt med romskipet. NASA kan komme til å oppgi redningsforsøkene, siden det nå ser ut som om fartøyet har lidd et totalt sammenbrudd. Teknikerne ved JPL tror ikke det er mulig å gjenopprette forbindelsen.

En morsom episode inntraff under forsøkene på å komme i kontakt med landeren. Man studerte en kopi av Viking 1, som er på utstilling ved Smithsonian National Air and Space Museum for å undersøke antenneforbindelsene og motorene som beveger denne. Man fjernet samtidig et panel i den hensikt å ta ut datamaskinen av kopien, men der var ingen datamaskin.

Tekst: TR

Fast post

Filosofiske betraktninger

Hovedgjest: Bjørn Sørhøy

Besøksteorien

Av Bjørn Sørhøy

Man kan mange ganger lure på hvorfor vi ikke noen gang har fått kontakt med en eller annen utenomjordisk sivilisasjon. Vi hører jo stadig om UFOobservasjoner hvor noen også har påstått at de har vært i kontakt med fremmede vesener, men jeg skal ikke her komme inn på troverdigheten til de eller andre som mener de har hatt nærkontakt med UFOer. Men jeg ser ingen

grunn til å tvile på at det har vært, eller kommer til å bli et besøk fra verdensrommet.

Hvis vi noen gang skulle komme i kontakt med utenomjordiske, kan vi ikke vente at de på noen måte skal ligne oss, d.v.s. ha legedelsener som armer, føtter, ører, nese o.s.v. De kan ha en helt annen biologi enn den vi har. Hvordan ville vi rea-

gere?

Av natur er vi mennesker meget mis-
tenksomme og skeptiske. Vi viser avsky
ovenfor det ukjente, -vi er overtroiske og
fordomsfulle. Selv et menneske med en
annen hudfarge, kultur og religion, viser
vi ofte forakt ovenfor. Vi er også redd
for teknologien som stadig fornyes. Men vi
er unge, -vi har ikke eksistert lenge.

Jeg tror at eventuelle utenomjordiske

forstår det. De har også vært igjennom en
slik periode, og overlevd. Hvorfor skulle
de da komme fram og lære oss en supertek-
nologi? Vi som stadig pønsker ut nye
fryktingytende våpen, beregnet for å øde-
legge og drepe. Nei, de ville ikke bryte
inn i vår utvikling. Enten overlever vi,
eller så gjør vi det ikke. Så enkelt er
det. Og overlever vi, da er vi ikke lenger
nyfikne skapninger med ødelegelsesmani,
men et nytt medlem av universet, det per-
fekte. Da først er vi rede til å møte våre
venner, våre medskapninger.

Når det gjelder nærkontakt av tre-
dje grad, og hvilken hensikt de besø-
kende eventuelt har med sine visitter
her på vår lille klode, er det stor
grund til filosofering. Det var imid-
lertid noe i ditt innlegg som gav
uttrykk av uenighet i det E. Larsen
skrev i artikkelen "Humanoiden -
Kroppsfunksjon og logikk" TR 2 -83.
Det du skriver lar seg fult ut for-
svare, og det kan jo hende du egen-
tlig mener noe annet enn uenighet i
det du skriver. Det ville være inter-
essant om du kontaktet denne spalte
igjen vedrørende saken, samtidig som
nye innlegg med annet innhold også er
velkomment.

TR red.

DET HINSIDIGE OG TV APARATET

Av Sigurd Rønning

Det er tydelig nok et faktum at det er
mange mennesker som har vanskelig for å
forestille seg muligheten av et liv etter
døden, en "ände verden" og usynlige dimen-
sjoner, og som holder det for usannsynlig
at slike ting kan eksistere. "Er man død,
så er man død, og ferdig med det", pleier
folk bl.a. ofte å si, og dette er vel også
noe de for en stor del tenker.

Derimot har de skjelden noen proble-
mer med å forestille seg muligheten av,
holde for sannsynlig og ei heller tro på
og være overbevist om at de kan få lyder
(tale, sang og musikk) ut av sine radio-

apparater og bilder på sine TV-skjermer.

"Hva sikter du til her?", vil sikkert
noen spørre og lure på. Jeg sikter til det
faktum at luften som omgir jordkloden hele
tiden vrirler av en umåtelig mengde av
uhørbare lyder og lydformasjoner fra radi-
ostasjonene, og usynlige bilder og bilde-
formasjoner fra TV-stasjonene, og som til
tross for at vi ikke hører dem, ikke ser
dem og vanligvis ikke er oppmerksomme på
dem eller reflekterer over deres eksis-
stens, like fult eksisterer, over hele
kloden og på enhver tid av døgnet.

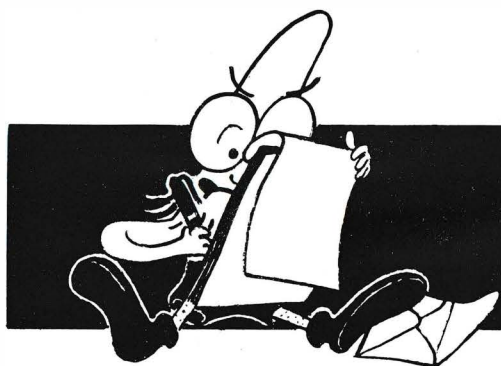
Det er vanen og den vanemessige for-
sløving og manglende (selvstendig) reflek-

sjon som gjør at de fleste vanligvis ikke er oppmerksom på dette og knapt ofrer det en tanke. Når man blir klar over dette, er det egentlig inkonsekvent og vitner om trangsynt, firkantet og lite selvstendig tenkning å ha vansker med å forestille seg muligheten av og holde det som usannsynlig at det kan eksistere en hinsides virkelighet eller flere. Denne betraktningsmåte er også berettiget og styrket i sin berettigelse utfra den tekniske utvikling på jorden og de tekniske nyvinninger, revolusjoner og barrieresprengninger som har funnet sted og meldt sitt inntog en etter en, og som har vist seg mulige til tross for at de aller fleste har holdt dem for umulige og utenkelige. Og som gir oss stadig større grunn til å holde stadig flere og mer "utenkelige" ting for tenkelige og mulige. I dag er det også heldigvis en større del av befolkningen som holder det "umulige" og "utenkelige" for mulig og tenkelig enn tidligere, hvilket er å betrakte som et framskritt i en ellers påfallende tilbakeskrittspreget verden.

Kanskje vil vi før eller siden etter genial tenkning og forskning eller kanskje ved en åpenbaring eller et rent slumpetreff kunne skape egne apparater for transformasjon og overføring av in-

ntrykk fra en eller flere hinsidige virkeligheter. Det er vel verdt å satse på det, og bør ikke betraktes som en umulig oppgave, for jo mer man betrakter noe som umulig, desto større vil sjansen og faren være for at det også vil være mulig, i betydningen uoppnåelig for mennesker. Og jo mer man betrakter noe som oppnåelig, desto større vil sjansen og mulighetene være for at det vil være uoppnåelig. Man kan si at mulighetene for å oppnå noe langt på vei er proporsjonale med ens tro og håp om oppnåelsesmulighetene i plussretningen og omvendt proporsjonale med ens tro og håp i minusretningen. Det er også grunnlag for å hevde at menneskenes personlige og kollektive muligheter er tilnærmet proporsjonale med deres personlige og kollektive ambisjoner og tro på sine muligheter, i plussretningen, og tilnærmet omvendt proporsjonale med deres ambisjoner om mulighetstro i minusretningen. For at muligheter skal bli reelle og virkeliggjort, er det ikke minst av avgjørende betydning at bestrebelsene er preget av fordomsfrihet, selvstendig tenkning og skapende fantasi, er, til tross for at mange ikke er oppmerksom på det, ofte ensbetydende med skapende intelligens.

Tekst: TR

LESERBREV

TR red.

Fremmedvitenskapelig Informasjon har nå opprettet eget støttefond, og det er å håpe at dette i rimelig grad vil være til hjelp og framgang både for FI og fremmedvitenskapen generelt her i landet, og dermed også indirekte for den internasjonale fremmedvitenskap, deriblant i land hvor fremmedvitenskapen ennå står noe svakt. Jeg håper derfor på det beste for fondet og dets muligheter.

Med hensyn til folks velvilje og imø-

tekommenhet overfor det å skulle bidra noe til fondet, hvor mye og hvor ofte, kan det, og vil vel også være det, av stor betydning at man får presentert en liste over de tiltak, aktiviteter og oppgaver som fondet vil kunne støtte og fremme, eller helt sikkert komme til å gjøre det, i den grad innkomsten til fondet blir stor nok.

Selv har jeg foreløpig følgende forslag til hva fondet kan brukes til: Informasjon om FI og TR: 1) Annonsering i samtlige eller flest mulig av lan-

dets aviser, ukeblader og tidsskrifter, og da i første rekke de mest leste avisene og ukebladene, 2) Løpesedler til samtlige av landets husstander, med henvisning til nærmere informasjon i en mer omfattende trykksak, f.eks. en fyldig brosjyre, som fondet vil kunne finansiere. 3) Informasjonsstands og informasjonsforedrag overalt i landet.

Ellers: 1) Generell og spesiell kursvirksomhet med alle typer av fremmedvitenskap som tema. 2) Høyning av kvaliteten på TR, høyere antall sider i bladet, foruten at bladet kan utkomme oftere og i større opplag. 3) Særtrykk av TR-artikler, gjerne på flere språk. 4) Størst mulig satsing på, og utnyttelse av FI's forlags muligheter, til støtte for utgivelser av alle typer av fremmedvitenskapelige trykksaker: bøker, brosjyrer, hefter, foldere, løpesedler og kataloger. Forlaget eller FI, kan også satse på andre ting enn trykksaker, deriblandt også jakkemerker, klebemerker o.l., kassetter lydbånd og gramfonplater, d.v.s. med tale og ikke musikk, eller i høyden lite av dette, foruten plakater og plansjer, veggtepper, m.m. Kassetene, lydbåndene og platene kan både være for blinde og seende, og kan f.eks. være innspillinger av foredrag, kurser og artikler, eller hele TR-nummere. Ved best mulig støtte til fondet kan FI's produkter bli desto rimeligere, til alles fordel. Når det gjelder bøker, er det meget fordelaktig og en god service å satse mye på oversikts-, oppslags- og samleverk, og re-

ne artikkelsamlinger, som det fremdeles er en god del mangel på innen fremmedvitenskapen. Her er det mange emner og underemner å ta for seg. TR kan det også utgis samleutgaver av, f.eks. hvert 5. år. Når det gjelder brosjyrer, hefter, kataloger, etc., burde man satse ikke minst på presentasjoner av diverse oversikter. Det kunne f.eks. dreie seg om mest mulig komplette oversikter over: 1) Fremmedvitenskapelige bøker, brosjyrer, artikler og andre ting, inntalinger på lydbånd, foredrag, kursuttalelser, etc. foruten bl.a. oversikter over eksperimenter og andre former for undersøkelser. 2) Fremmedvitenskapelig bokhandler. 3) Fremmedvitenskapelige tidsskrifter, etc. 4) Fremmedvitenskapelige organisasjoner og laboratorier og andre sentra for aktiviteter innen fremmedvitenskap. 5) Forskere, redaktører, skribenter, medier, sensitive generelt og aktivt interesserte og andre kontaktpersoner innen fremmedvitenskapen. 6) Seriøse astrologer. 7) Kiromantikere. FI's forlag kan også opprette sin egen bokhandel eller flere ved hjelp av fondets midler, dersom disse viser seg å bli tilstrekkelige.

Fondet kan ellers benyttes til bedre å skaffe foredragsholdere, deriblandt også fra utlandet, til å få istand besøk, sammenkomster, konferanser, workshops, etc. med medier og sensitive, og med fremmedvitenskapelige redaktører, skribenter, forfattere, forskere, og andre fremmedvitenskapelig aktive, for utveksling av meninger, erfaringer, opplevelser, forslag, planer, m.m., og hvor enhver eller de fleste har adgang, i hvert fall etter nærmere bestemmelser og avtaler. Fondet kan her bl.a. finansiere reiser, opphold og honorarer. Videre kan fondet brukes til å finansiere bl.a. en mer eller mindre omfattende reise og oppholdsvirksomhet blandt FI's sentrale personer og kontaktpersoner, i forbindelse med salg og informasjonsvirksomhet, forskning, undersøkelser, intervjuer. Det kan brukes til å finansiere eget forskningslaboratorium, o.l. Det kan brukes til å skaffe FI flere medarbeidere, fordelt over hele landet, for ikke å si hele verden, til TR salg, artikkelbidrag og andre bidrag til TR og FI, i form av opplysninger, vurderinger, forslag, planer, etc., til intervjuer, innsamling av data, forskning og undersøkelser m.m. Det kan brukes til en mer omfattende brevskrivning, telefonering og telegramsending, etc. Man kan selvsagt ikke uten videre tro

Har du tanker og ideer du gjerne vil offentliggjøre i organisasjonell sammenheng, så send oss et leserbrev!

TR red.

at fondet vil kunne finansiere alt dette, men det burde nok være gode muligheter for at fondet vil kunne finansiere noe av det. Litt i første omgang, og så stadig mer etterhvert. Man får håpe på det beste. Jeg vil foreslå at de som er mer interessert i å støtte en eller flere enkeltopp-gaver og enkeltprosjekter som fondet kan brukes til istedenfor å støtte fondet generelt og uspesifisert, i tilfelle mer-ker av på innbetalingsblanketter etc., hva de helst vil støtte. For at responsen og imøtekommenheten mht. bidrag skal bli best mulig, burde man ha minst to tilbud for personer som bidrar med minst 100 kr. i året til fondet: 1) At de kan få være med i et eget fondsråd eller i en egen fonds-komite og få anledning til å være med å bestemme hvordan fondet bør og skal dispo-neres, både i store trekk og i detaljer. Her bør også en del av disse ha anledning til å uttrykke ønsker som kan være reelle bidrag til bestemmelser om hva som skal gjøres innenfor disponeringen av fondet, uten at dette behøver å skje ved personlig frammøte, d.v.s. pr. brev ved et eget sy-stem og en egen ordning for dette. Dette siste i tilfelle for personer som ikke har råd eller anledning til å reise til Sande-fjord til komitemøtene. Dette kan imidler-tid også gjøres unødvendig ved reise- og oppholdsgodtgjørelser, foruten og i kombi-nasjon med at fondet kan ha egne represen-tanter i andre byer med egne fondskomite-er. Her kan man da gjøre endelige beslut-ninger ved samordning av de forskjellige komiteenes forslag og ønsker. 2) At de (de som yter minst 100 kr. i året) kan delta i et lotteri med store og små gevinster, deriblandt i form av fremmedvitenskapelige bøker etc., hvilket man nok også kunne la alle bidragsytere få anledning til. Jeg har god tro på at med de tre ordningene som her er foreslått, foruten ved hjelp av at bidragsyterne vet hva fondet vil eller i det minste kan gå til, vil bidragene til fondet kunne bli ganske betydelige og i det minste ganske tilfredsstillende. En annen ordning som jeg vil foreslå i denne sammenheng, og som også kan stimulere bi-dragsvirksomheten, er at alle bidragsytere får løpende orientering om hvor store be-løp som kommer inn til fondet, og hvordan fondets midler disponeres. Det vil være tilstrekkelig med en slik orientering 1-2 ganger i året. Jeg kan tenke meg at f.eks. de som disponerer Utviklingsfondet eller ulandsfondet i "Framtiden i våre hender",

Torggt. 35, Oslo 1, vil ha verdifulle råd å gi i denne sammenheng, mht. generell disponering av fondsmidler. Derfor vil jeg foreslå at også dette blir gjort.

Ettersom opprettelsen av det fremmed-vitenskapelige støttefondet egentlig er en stor og nærmest oppsiktsvekkende pionerny-het innen fremmedvitenskapen og også ut-over det, og kanskje og etter alt å dømme noe som aldri tidligere er blitt oppret-tet og utprøvet i noe land, er det store muligheter for at massemediaen vil være meget interessert i å meddele nyheten, som mange aviser f.eks. vil betrakte som en godbit, foruten trolig også radio og TV, f.eks. via dagsrevyen. TR red. bør derfor forsøke å få i stand en del intervjuer i massemedia i denne forbindelse, foruten å sette inn annonser i pressen, og da helst i første rekke en eller flere av de store Osloavisene, Aftenposten, VG, Dagbladet og arbeiderbladet. Jeg anser det som en stor fordel at denne muligheten blir be-nyttet snarest mulig og senest i løpet av våren 1984, for dermed å kunne få størst mulig uttelling og få klareste mulig sig-naler og erfaringer etc. i løpet av 1984, for dermed lettere og snarest mulig få holdepunkter for hva som bør gjøres, hva som trengs å bli gjort og for den videre strategi i det store og hele.

Sigurd Rønning

Vi er svært glade for å motta ide-er til organisering av støttefondet, da vi planlegger å sette opp faste regler for bruk av dette fondet fra årsskiftet 1983-84. Inntil videre vil pengene som betales inn til støtte-fondet brukes til klargjøring av våre nye lokaler. Når vi skal organisere støttefondet i mer detaljer, vil din ideoversikt bli svært nyttig, og slik vi ser det i skrivende stund, vil en stor del av ditt foreslåtte opplegg realiseres. Spesielt synes vi forsla-get om å stifte en egen fondskomite var en god løsning for å ikke minst øke interessen til å bidra med mer midler. Vi vil imidlertid samtidig få takke alle som hittil har bidratt med noen kroner. -De kommer godt med!

TR red.

Fast post

Rapportnytt lokalt

Porsgrunn

17. februar opplever ei dame fra Porsgrunndistriktet noe usedvanlig. Hun observerte tre eiendommelige objekter på himmelen. Den ene gjenstanden så nærmest ut som et luftskip, med et stort lysende haleheng etter. Knut Winnes fra Porsgrunn Dagblad drister seg til å forklare det med et fly! (???) Dagen etter var de der igjen, men da bare to lys. En av avisenes journalister kunne da konstantere at det ikke dreide seg om observasjon av noe type fly. Med kikkert kunne han observere et lysende fenomen som på en eller annen måte syntes å rotere rundt sin egen akse. En tid virket det avlangt, nærmest som et tusenbein som strekker på seg, og til tider som en badmintonball som gikk rundt med fjærene utover hele tiden. Over kunne hun observere et annet lysende objekt, som ihvertfall ikke var noen stjerne.

Ved 20.00 tiden samme kveld, observerte en gutt på stridsklev også et lysende fenomen i samme retning. Det er mulig de har vært vitner til det samme fenomenet.

Finnmark

9. februar i år var det flere personer som observerte et objekt av ukjent art

på østhimmelen ved 07.00 tiden om morgenen. En av dem forteller:

"Det var umulig å ikke legge merke til den lysende gjenstanden som tilsynelatende plutselig dukket frem fra ingenting. Den beveget seg oppover i atmosfæren i en kollosal hastighet. Da den var kommet høyt opp, fikk jeg meg en alvorlig støkk. Plutselig gikk den over i en lysende "korrektrekker", i en skarp spiral skar den seg oppover, og i løpet av sekunder var den borte".

En rapport av 10/2 -83 fra Thorleif Mathisen i Litlefjord, lyder: "Hva det var vi så fra "Rypøysund" tirsdag morgen rundt 07.00 tiden, vet vi ikke. Vi driver med garn på Vargsundet, og tirsdag morgen kunne vi ialtta et himmelfenomen vi aldri før hadde vært vitne til, og ikke har vi noen teori om hva det kan ha vært heller. Det var som en rakett som roterte rundt med sterk varme rundt seg, før den forsvant etter noen sekunder, i skylaget".

Valdres

Natt til lørdag 29/1 -83 så tre karer på leirskogen noe de først trodde var fly i brann, fordi det i tillegg til lys, kom røyk ut bak. Like etterpå kom et annet lys tilsyne. Dette var så sterkt at det var vondt å se på. Det sto stille, men det kom røyk også fra dette objektet. Rundt dette sterke lyset kretset et lite rødt, blinkende lys. Etter tre fire minutter forsvant det i det fjerne.

Tekst: TR

Fast post

Rapportnytt globalt

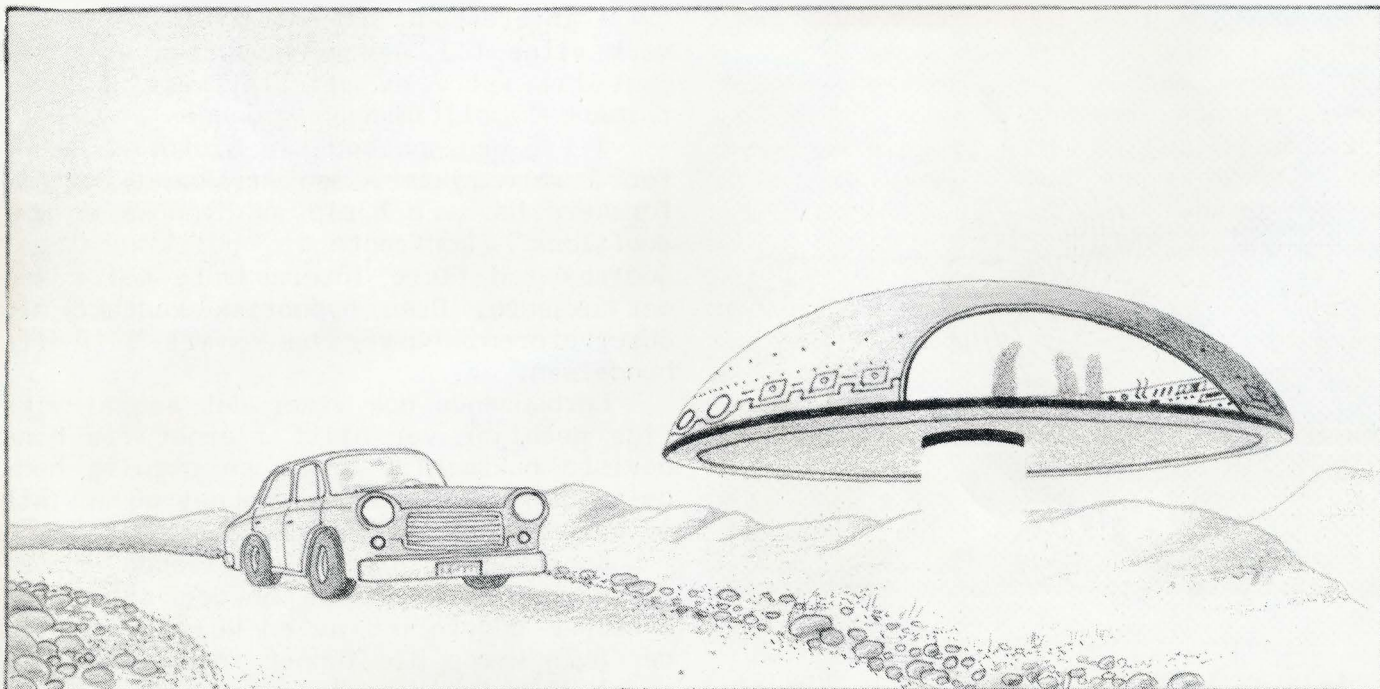
Australia

Den 13. november 1982, kl. 05.30 nær Port Wakefield i South Australia, kjørte to menn mot byen, da et stort rødt lys kom til syne på den høyre siden av bilen. Det forsvant, for så å komme til syne igjen foran bilen. De saknet bilens hastighet til omlag vanlig gangfart, og objektet begynte å bevege seg rett imot dem, - beveget seg så til venstre og fulgte bilens langsomme kjøring. Passasjereren rullet ned vinduet og stakk hodet ut for å se på objektet. Det var stort som en lastebil og

ca. 3 meter over bakken. Det hadde et hvitt og et rødt lys ved bakparten.

Plutselig åpnet frontdelen seg så en kunne se rett inn i kabinen. Et gult lys skinte fra den, samtidig som en gul sylindrisk lyssøyle strålte ned mot bakken, men uten å berøre den. Inni syntes kabinen å være dekket med instrumenter og visere. Det var flere "tingester" foran instrumentene. Så bøyde en av tingestene seg forover, som om den så ut vinduet mot bilen. Mennene ble grepet av panikk og den ene sa: "La oss komme oss vekk herfra, hvilket de gjorde i stor fart. Objektet fulgte dem ikke.

Det kan nok tenkes at de fremmede har hatt en del forhåndskunnskap om menneskets redsel for slike fenomener.

England

Mystiske sirkler i en åker i den berømte Warminster Triangelet forundrer lokalbefolkningen Wiltshire. Hvem eller hva kan ha laget disse fem nedpressede og sirkulære feltene? Kan det være E.T.? Det var den 40 år gamle bonden Stan Pointer som rapporterte dette underlige funnet, og han la straks merke til at det ikke førte noen spor av traktor eller annet kjøretøy inn til feltene. Maisplantene lå i feltene flate på en sirkulær måte som om de skulle være brukket ned av en kjempevifte. Teoriene svirrer rundt som flygende tallerkener fra verdensrommet.

Stans kone Janet tror sirklene er laget av en hvirvelvind. "De kan gjøre rare ting i en slik maisåker", sier hun. Men hennes mann hevder: "Jeg har aldri sett noe liknende i hele mitt liv".

Noen mener de skyldes rådyr, men Alan Shepperud, på hvis land åkeren ligger, sier det er feil årstid for rådyr til å være brunstige noe som kunne få dem til å legge ned et slikt åkerfelt. Det er imidlertid svært utenkelig at de i så fall skulle klare å plasere sine visittmerker i

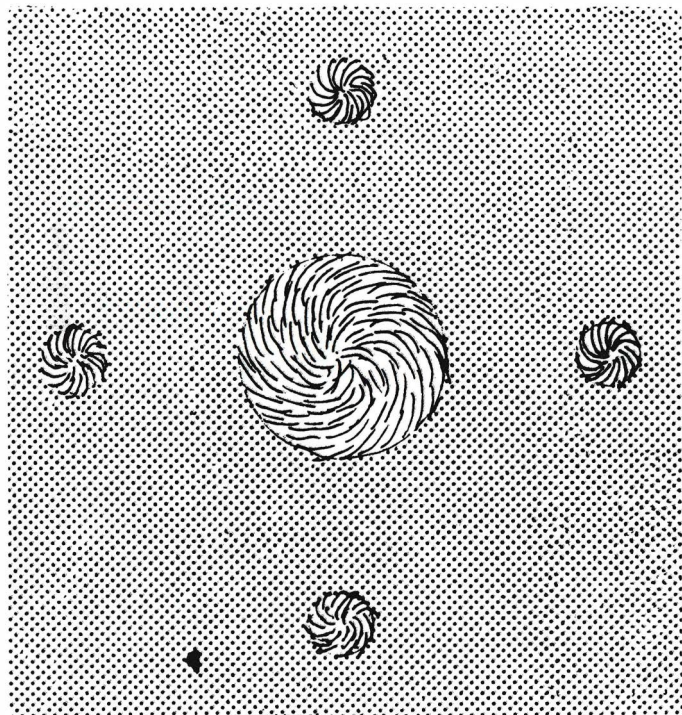
et slikt perfekt geometrisk mønster.

Politiet i Westbury ser ikke bort fra at det kan være et resultat av skøyerstreker, men en talsmann sa: "Den som i så fall har gjort det har hatt en hard jobb, med såvel planlegging som gjennomførelse av spøken, for å få de symetrisk plasserte sirklene riktig".

Det midtre største sirkulære feltet er 50 fot eller 15,27 meter i diameter, mens de fire små, som har samme innbyrdes avstand, og samme avstand fra midtfeltet, er 14 fot eller 4,27 meter i diameter. "Pent plassert i hvert hjørne - akkurat som om et romskip skulle ha landet der", som en av de mange nyskjerrige uttrykte det.

Når det gjelder dette med å få øye på ukjente fartøy fra andre verdener, så vet folk i Westbury litt mer om dette en de fleste, fordi denne Wiltshire landsbyen ligger innenfor det berømte såkalte "Warminster Triangelet".

Detter er et omtrentlig trekantet område i sydengland hvor spesielt mange UFO-observasjoner har blitt gjort opp gjennom årene. I særlig grad gjelder dette byen Warminster som i en periode i 60 årene hadde en tilstrømning p.g.a. UFOaktiviteter som overgår det vi i det siste har sett i Hessdalen de siste par år.

Her foreligger en rapport av 30/8 1983 fra England.

En engelsk politimann forteller om en svært interessant UFOhendelse han selv har vært vitne til. Denne rapporten er blitt lagt til rette av etterforskere som har forhørt politimannen under hypnose.

Til å begynne med ble historien anset for å være rykter, men årvåkne UFOetterforskere har ved hjelp av hypnose og videofilmer konfrontert politikonstabel Godfrey med flere interessante måter med det ukjente. Uten hypnotisk kontakt med observatøren, husker han svært lite fra hendelsen.

Forbausende nok viser det seg at viktige detaljer var blitt fjernet fra hans beviste hukommelse under en utrolig hendelse da han selv ble kidnappet og løslatt av humanoidene fra verdensrommet.

Konstabel Godfreys opprivende opplevelse fant sted bare måneder etter det mystiske dødsfallet av en kullgruvearbeider hvis kropp ble funnet igjen på toppen av en stor kullhaug i Todmorden, en liten

Politibetjenten glemmer ikke denne UFOsaken så lett.

kullgruveby i England 4 mil ifra der hvor han forsvandt fem dager tidligere.

Utrolig nok var konstabel Godfrey den første politimannen ved hendelsesstedet.

En konfidensiell amerikansk kilde, aktiv innen UFOetterforskning forteller følgende: "Som etterforskere ønsker vi å tro at disse vesnene er vennligsinne, men dette er en frustrerende og ødeleggende utvikling". Det må vel her sies at disse romvesenene på ingen måte har hatt noe bedre motiv til å drepe en gruvearbeider, enn en politimann. Han ble jo som nevnt satt igjen på bakken uten skader. Fls rapport og forskningssavdeling ser det som mest sannsynlig at dødsfallet skyldte kun et kraftig sjokk hos gruvearbeideren. Undersøkelser av gruvearbeideren, viste et slags brunt merke bak på hodet og i nakken hans. Det er imidlertid uvist om dette har noen direkte forbindelse med Adamskis død. Dersom de brune merkene allikevel er minner etter et direkte mord, er det selvfølgelig en mulighet at dette har skjedd i rent selvforsvar fra humanoidenes side, dersom gruvearbeideren har begynt å oppføre seg voldelig i skipet. Det er også en teori at de fremmede har hatt et stort uhell i sine vitenskapelige undersøkelser med mannen.

Det regnvåte liket av gruvearbeider Zigmund Jan Adamski (56år), som flyktet fra Polen og emigrerte til England, ble funnet utstrakt på toppen av en kullhaug en regntung ettermiddag.

Når det gjelder Adamskis dødsfall, er det blitt fastslått at hjerteslag har vært den avgjørende dødsårsak. Når han ble funnet, var han uten skjorte, til tross

for at han fremdeles hadde jakke på seg.

En kilde som sto undersøkelseskomiteen nær, fortalte at det ble spekulert omkring mulighetene for at UFOautene foretok et bevist drap eller ikke. Landsbyen er samlet rundt de mørke Pennine høydene og det spøkelsesaktige området er kjent for sine UFOrapporter. Godfrey har fler enn en gang opplevd slike ting. Den mest forbløffende og merkelige hendelsen fant sted da han kjørte gjennom høydedragene da han var på jakt etter noe kveg som var kommet inn på en bebodd eiendom. I de mørke kveldstimene ble han oppmerksom på et stort klart opplyst objekt rett foran ham. Han trodde et øyeblikk at det var en buss, men innså snart at et UFO var den riktigste betegnelsen. Den så ut som en kjempestor snurrebass med rekker av vinduer der den hang 40 fot over bakken. Helt uforklarlig stanset motoren på Godfreys politibil og radioen var helt død. Han grep raskt sin notisblokk og begynte å gjøre en skisse av den, da den plutselig forsvant. Da ble han først oppmerksom på at han var flere meter unna det stedet han hadde stanset bilen.

Da han senere rapporterte den forbløffende hendelsen, oppdaget han at han ikke kunne gjøre rede for ca. 15 minutter. Han hadde hele tiden en merkelig tanke i hodet som han ikke ble kvitt: "Det er ikke meningen at du skal se dette. Det er ikke for dine øyne".

Noen måneder senere gikk Godfrey med på å la seg hypnotisere av Dr. Joseph Jafte og Dr. Robert Blair. Under hypnosen gjenopplevde han de oppsiktsvekkende 15 minuttene etter at han først hadde fått øye på det mystiske UFOet. Han husket straks hvordan han var blitt gjenstand for en medisinsk undersøkelse av små robotlignende vesener. En stor sjegete mann som virket menneskelig ledet undersøkelsen. Før de slapp ham fri ble han fortalt at de ville ta kontakt med ham om ca. 10 år.

Etterforskere sier at forbindelsen mellom Godfreys kidnapping og det tragiske dødsfallet til Adamski, hvis kropp ble funnet ca. 1,5 kilometer fra den plassen hvor politibetjenten møtte UFOet, er helt klar.

Det er ingen tvil om at Gudfrey både så humanoidene og ble ført ombord i skipet.

Tekst: TR

Kilder: UFO (UFO Norge) og canadiske aviser
Illustrasjoner: Henholdsvis TR, UFO og canadisk avis

Viktig!

RAPPORTARBEIDERE

Vår rapportsentral for innsamling, og bearbeiding av UFOrapporter og andre fremmedvitenskapelige rapporter, er på jakt etter flere som er interessert i oppdrag i denne forbindelse. En fyldig informasjon om en rapportarbeiders virksomhet kan fåes.

AKTIV DELTAGELSE

Vi ønsker kontakt med alle i Sandefjordsdistriktet som kan tenke seg å delta aktivt i sentraladministrasjonen, da vi for tiden er underbe-
mannet.

NYTT NUMMERSYSTEM

Fra nå av og i tiden fremover vil alle medlemmene som har de gamle medlemsnummerene få byttet disse til et femsifret nummer. Dette p.g.a. at vi vil senere programere medlemslisten i på data.

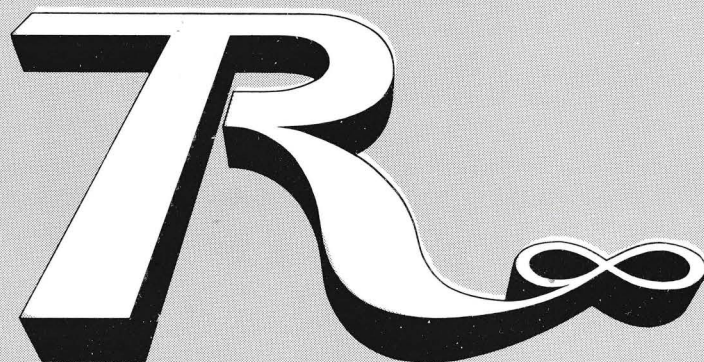
DIN ADRESSE

Dersom du skifter adresse, husk å melde fra til oss straks, samt oppgi ditt medlemsnummer. Nummeret finner du nederst i venstre hjørne på Tid og Rom konvolutten.

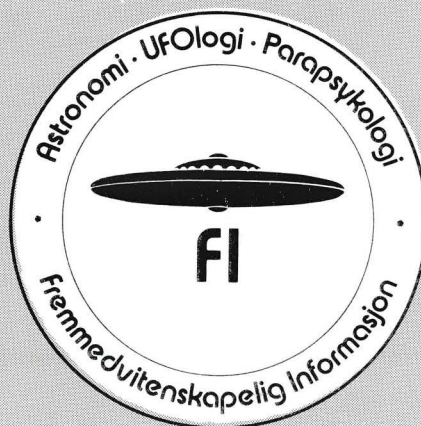
STØTTEFOND

Det er nå opprettet et støttefond for FI, slik at de som ønsker å bidra med noen kroner ekstra i forbindelse med vår videre utbygging av organisasjonen kan sende bidrag inn på vår postgirokonto nummer 5 75 17 14. Merk blanketten FI's støttefond.

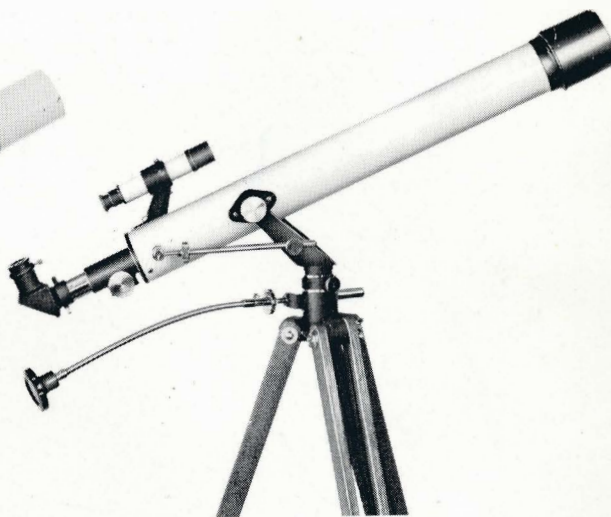
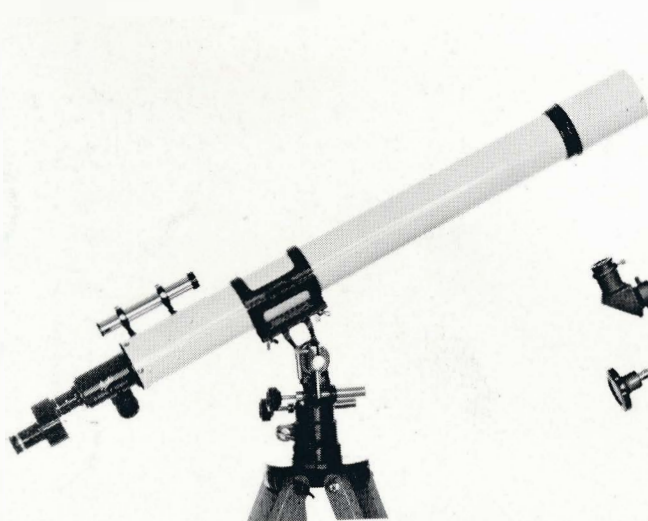
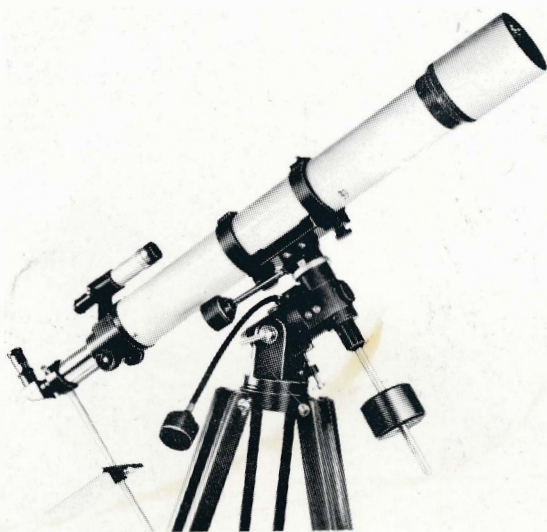

-Et magasin for folk som vil vite mer!

ALT I TELESKOPER

Kontakt spesialisten

**OPTIKER
ARILD
HANSSON**
BRILLEHJØRNET
TORGGATEN 18. OSLO 1